

5/10

květen - máj
2010

ročník 80

Rozsévač Rozsievac

Časopis Bratrské jednoty baptistů
Časopis Bratskej jednoty baptistov

A tak i každý z vás
bez výjimky
ať miluje svou ženu
jako sebe sama
a žena ať má
před mužem úctu

Efezským 5,33

Česko-slovenská
konferencia sestier

Téma čísla
**Muž a žena
v rodine**

Na počiatku bolo Slovo...

Pri príležitosti celoslovenskej akcie Týždňa slovenských knižníc sme 22. marca 2010 v prešovskej krajskej knižnici uskutočnili vernisáž výstavy Biblí pod názvom „Na počiatku bolo slovo...“ Po prvýkrát sme na takúto akciu využili novozrekonštruované priestory Starej mestskej školy v Prešove, v ktorých sídli Britské centrum a čítareň knižnice.

Biblie zo svojej zbierky zapožičal prešovský kazateľ BJB Michal Lapčák. Vystavených bolo vyše 60 kníh. Knižnica prispela svojimi exemplármi z knižničného fondu detského oddelenia a ich rôznorodosť veľmi zapôsobila na návštěvníkov výstavy.

Najzácnnejším exemplárom výstavy bol Nový zákon boží – kralický

preklad z roku 1865 a Pentateuch so šabatovými modlitbami z roku 1906 – hebrejsko-nemecký preklad Tóry. Veľký záujem vzbudzovali Biblie v pôvodných jazykoch – grécke a hebrejčine, preklady do arabčiny, japončiny či perzského jazyka, medziriadkové preklady a dvojjazyčné vydania s pôvodnými jazykmi. Perličkou z výstavy bola návšteva čitateľa, ktorý so sebou priniesol veľké 300-ročné vydanie Starého zákona v kralickom preklade, ktoré bolo rodinným dedičstvom. Pozornosť vzbudila aj evanjelizačná kocka, ktorá je skrátenou verziou Božieho slova a v obrázkoch vysvetluje cestu človeka k Bohu. Vernisáže sa zúčastnili riaditelia knižníc Prešovského kraja, knihovnícka odborná verejnosť a čitatelia knižnice. Medzi vzácnymi hostami bol aj predseda VÚC MUDr. Peter Chudík či vedúca od-

Kniha kníh v Knižnici P. O. Hviezdoslava v Prešove

boru kultúry PSK Eva Arvayová, ktorí vyjadrili takýmto podujatiám a ich organizátorom veľkú podporu.

O výstave sa zaujímali i média. V slovenskom rozhlase bola v rámci relácie Rádia Regina „Viera v živote“ odvysielaná niekolkominútová reportáž z výstavy. Určite to nebola náhoda, že práve ten týždeň bola relácia venovaná práve Biblia, a najmä preto bol nášmu podujatiu o Knihe kníh venovaný v rozhlase taký veľký priestor. Sme vďační, že sa Božie slovo takto dostalo medzi širokú verejnosť.

Výstava bola oficiálne sprístupnená do 9. apríla 2009, no záujem o Biblie prejavili už i ďalšie knižnice v kraji, ktoré by ju chceli predstaviť čitateľom svojho regiónu. Nie je vylúčené, že aj s odborným výkladom M. Lapčáka, ktorý pozná svoju zbierku najlepšie.

*Andrea Dohovičová
(Prešov)*

Obsah

Na počiatku bolo Slovo... (A. Dohovičová)	/2
Dva klúčové rozmery lásky (T. Kriška)	/3
Lásky čas po celý život (S. Baláz)	/4
Bůh miluje protiklady (E.T.)	/5
Aby nám to v manželstve klapalo (MH)	/6
Cti svojho otca a svoju matku (MA)	/7
Duch Svätý pre nás a v nás (J. Pribula)	/8
Esoterika a misie? (H. Včeláková)	/9
Ruce mé matky (E.T.)	/10
Božie evanjelium (sprac. P. Varga)	/11
Existuje Bůh? (D. I. V.)	/12
Ježiš je riešenie - báseň (S. Baláz)	/13
Ako som sa učil lietať... (M. Biša)	/14
Letnica v Ochránově (zob)	/15
Od pozemského rodiče k nebeskému	/16
Recenze knihy (I. Vaňková)	/17
Jak být dobrým rodičem	/18
Stránky našich zborov (P. Varga)	/19
Hľadáme prispievateľov (S. Kráľ)	/20
Reklama v Rozsiveči	
Upozornenie pre zahraničných odberateľov	
Mimoriadna príloha v tomto čísle	
Podporte Rozsiveča	
Nová modlitebna v Aši (D. Žibrický)	
Polariský priennesli radosť (Pavel P.)	
Proč do Račkové doliny na dovolenou seniorů? (M. Šolc ml.)	
Konferencia delegátov zborov v Banskej Bystrici (S. K.)	
Za bratom Milanom Šalingom (J. Baláz)	
Krátké správy	
Objednávky knihy - Jak život šel - Život Milše Šolce	
Inzercia - agentura Mesites	
Noemi seznamka pro křesťany	
Evangelikální teologický seminář	
Pohľad na tohtočnú sesterskú konferenciu v Bratislave (PE)	
Postrehy účastníčok konferencie OS BJB (PE)	
Kristova láska - báseň (J. Kučera)	

Časopis
Bratrské jednoty
baptistov v ČR
a Bratskej jednoty
baptistov v SR

Séfredaktor Stanislav Kráľ.

Zástupca séfredaktora Vlastimil Pospišil.

Redakčná rada: S. Baláz, M. Kešjarová,
M. Horáčková, K. Kvačková, E. Pribulová, E. Titěrová,
J. Tičera, P. Varga

Grafická konцепcia časopisu

a prílohy ZRNIKO: Anton Vrana.

Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová,

M. Horáčková, L. Uhrinová a M. Matoušková.

Redakcia a administrácia:

Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súlovská 2,
821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45.

E-mail: rozsivec@baptist.sk

Vychádzka desaťkrát do roka.

Cena výtlačku 1,35,- Euro, predplatné na rok
13,50,- Euro + poštovné pre domáciach (CR a SR)
jednotlivých odberateľov 6,- Euro na rok.

Poštovné pre zahraničie 27,- Euro na rok.

Bankové spojenie:

ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800,
var. symbol 911 840.

SR: SLSP Bratislava, číslo účtu 11489120/0900,
var. symbol 888.

Platby zo zahraničia:

Názov účtu: Rozsiveč - časopis Brat.jed.baptistov
Súlovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika
číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900

S.W.I.F.T.: GIBASKBX

IBAN: SK35 0900 0000 0000 1148 9120

Objednávky:

CR: BJB, Výkonný výbor v ČR,

Na Topolce 14, 140 00 Praha 4

SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR,
Súlovská 2, 821 05 Bratislava.

Uzávierka obsahu čísla 5/2010: 19. 5. 2009

Výroba: tlačiareň Weltprint, s. r. o., Bratislava

ISSN 023/6919 - MK SR 699/92

Dva klúčové rozmery lásky

Sme v mesiaci, ktorý viac ako iné mesiace pripomína jedinečnosť lásky. Slovo láska je zrejme najviac používané, ale súčasne najviac znehodnotené a najmenej porozumené slovo. Preto ako ľudia žijúci vo svete (ale nie zo sveta), obnovme svoje myšle porozumením na základe Božieho slova, čo láska je. A ja chcem upozorniť len na dva rozmery lásky, ktoré v Písme nachádzame mnohokrát potvrdené, aj keď sa mi zdá, že sú stále vzdialenejšie chápaniu lásky v sekulárnom svete.

Pán Ježiš hovorí o láske k Nemu pri Poslednej večeri veľmi zvláštnym spôsobom. „Ak ma milujete, zachovávajte moje prikázanie.“ (Jn 14,15). Inými slovami ak ma milujete, poslúchajte ma. Konajte to, čo vám hovorím. Ten druhý rozmer lásky opisuje Pán Ježiš v ev. Mk 8,35 - Lebo kto by si chcel zachrániť život, stratí ho, ale kto by stratil život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho. Pán Ježiš predpokladá, že nás náš vzťah lásky k Nemu dovedie do situácie, keď bude potrebné položiť svoj život za Noho. A hovorí, že ak niečo má zmysel, tak je to táto obeť lásky. Láska ako poslušnosť a láska ako obeť. Ako sa vám darí milovať Ho takouto poslušnou a obetavou láskou?

Je dôležité vedieť, že Ten, ktorý to od nás očakáva, má na toto úplný nárok. Prečo? Lebo On je naším príkladom. On prejavil svoju lásku poslušnosťou a tiež obeťou. Keď apoštol Pavel v ep. Fil 2. kapitole opisuje poslušnosť Pána Ježiša, tak hovorí „a bol poslušný do smrti, a to až do smrti na kríži.“ Pán Ježiš úplne prijal Otcovu vôľu. Jeho láska bola manifestovaná úplnou oddanostou a poslušnosťou bez ohľadu na cenu, ktorú musel zaplatiť. Ale v tomto istom číne lásky cez poslušnosť je zjavená aj Jeho láska k nám cez obeť. Pán Ježiš hovorí: Dobrý pastier život kladie za ovce. Ev. Jn 10,11. Jeho láska sa prejavuje v Jeho utrpení, zomieraní a nakoniec smrti za tých, ktorých miluje. A táto obeť je úplne dobrovoľná. Nie sú tieto výzvy Jeho lásky akoby výzvami, ktoré už v 21. storočí nemajú svoje miesto?

Dnes chceme milovať - ale neprejavíť to v poslušnosti, milovať - ale nevyjadrovať to obeťou. A potom naše vzťahy nemajú tendenciu dosiahnuť nádheru toho, čo pre nás Boh v nich naplánoval. Toto platí špeciálne a na prvom mieste v manželstve. Ženy, podriadiťte sa vlastným mužom - muži, milujte svoje ženy ako Kristus miloval cirkev a dal samého seba za ňu. Tie isté dva rozmery lásky - poslušnosť a obeť. Nehovor, že miluješ, ak nie si ochotná sa podriadiť, nehovor, že miluješ, ak nie si ochotný sa obetovať.

Na záver klúčové povzbudenie. Je úžasné, že Pán Ježiš Kristus nie je len naším vzorom ako milovať cez poslušnosť a obeť, ale On je aj niekto omnoho viac. Ap. Pavel píše „a nežijem už ja, ale žije vo mne Kristus. A napoko teraz žijem v tele, žijem vo viere v Syna Božieho, ktorý si ma zamiloval a seba samého vydal za mňa.“ Gal 2,20. Priznaj manželke, že sa nedokážeš manželovi podriadať bez viery v Pána Ježiša a priznaj, manžel, že sa nedokážeš obetovať za svoju manželku bez Kristovho života v tebe. Nie je ľahké priznať, že to vlastnými silami nezvládneme, a potrebujeme Jeho život, ale je odpočinkom prinášajúcim plný život z tohto faktu žiť.

Moji drahí, prajem sebe aj vám, nech žijeme Božou láskou, ktorá sa nám osobne prejavila, ale nám aj dáva schopnosť posluchať a obeťovať sa pre tých druhých.

Tomáš Kriška

Lásky čas po celý život

(1K 13, 8)

Väčšina z nás pozná báseň K. H. Máču „Máj“. Ako sa začína táto báseň? „Byl pozdní večer – první máj – večerní máj – byl lásky čas. Hrdliččin zval ku lásce hlas, kde borový zaváněl háj...“ Keď človek v tomto období vyjde von, môže si doslova vychutnávať tu nádheru, ktorou sa zaodela celá príroda – lúky, lesy, háje. A k tomu ešte tá vôňa rozkvitnutých kvetov! Nikdy nezabudnem na to, ako sme v tomto čase pred párom mojou nastávajúcou manželkou kráčali nádherne rozkvitnutou orovánovou alejou.

Bolo to vlastne vyplnenie môjho mládeženeckého sna. Niečo také úchvatné, na čo sa naozaj nezabúda. Verím, že tento čas si skutočne užívajú všetky zamilované dvojice.

Ale čo tí, ktorí sú slobodní, či z nejakého dôvodu sami? Spomínam si na isté obdobie v mojom živote, keď som neznášal tento čas – čas lásky. Všetko kvitlo a ja som vonku strelával zamilované a štastné dvojice. Vtedy som sa cítil tak sám. Priznám sa, že som im aj závidel. Nebolo veru jednoduché prečkať a pretrpieť tento čas. Tak ako to je? Majú byť niektorí ľudia zatrpknutí a bez lásky? Dá sa vôbec lásku niečím nahradíť? Jeden z tejto skupiny slobodných či tých, ktorí zostali sami, hovorí veľmi zvláštne vyznanie: „a keby som

lásky nemal – nič nie som. A čo by som aj rozdal celý svoj majetok i tešlo si dal spáliť a lásky by som nemal, nič mi to nepomôže.“ (1K 13, 1 – 3) Akú lásku má apoštol Pavol na myšli? V liste Rimanom dodáva: „...lebo láska Božia je nám rozliata v srdciach skrzes Ducha svätého, ktorý je nám daný.“ (Rim 5, 5) Teda táto láska nie je z nás, ale pochádza od Pána Boha. To je iná láska, než ktorú ospevuje a vyzdvihuje tento svet. On tejto láske nerozumie a nechápe ju. Ani ju nepozná – je mu úplne cudzia! Neraz sa jej aj posmieva, znevažuje ju, až ňou pohŕda. Tento svet, aj keď miluje, tak očakáva, že sa mu to nejakým spôsobom vráti, že jeho láska bude opäťovaná. Keď sa tak neduje, vznikajú z toho rôzne sklamania a nezhody, ba až rozpady vzťahov. Či už v manželstve – medzi mužom a ženou, medzi rodičmi a deťmi, starými rodičmi a vnúčatami, priateľmi... Ale Pán Boh nás volá k inej láske. Máme nasledovať Ježišovho príklad. „Ako mňa miloval Otec, aj ja som miloval vás, zostaťte v mojej láske... To je moje prikázanie, aby ste sa vzájomne milovali, ako som vás ja miloval.“ (J 15, 9 – 12) A táto láska je zároveň aj poznávacím znamením toho, že sme Ježišovi: „Podľa toho poznajú všetci, že ste moji učenici, keď sa budete vzájomne milovať.“ (J 13, 35)

Keď sa Pána Ježiša opýtal istý zákoník, ktoré prikázanie je najväčšie, tak mu odpovedal: „Milovať budeš Pána, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou myslou. A druhé je mu podobné: Milovať budeš bližného ako seba samého“ (M 22, 37 – 39).

Ide o príkaz lásky ako k Pánu Bohu, tak k blížnemu. Ako plníme tento príkaz Pána Ježiša? Častokrát milujeme, ale tak ako tento svet. Niečo za to očakávame (L 14, 12 – 14). Alebo tak, ako by sme mali milovať Pána Boha, milujeme seba alebo svojho blížneho (manželku, deti, vnúčatá...): „z celého srdca, celej duše, celej mysie.“ A na Pána Boha už neostáva miesto ani čas. A to sa skôr či neskôr prejaví v našom živote, ale aj vo vzťahoch. Také vzťahy nie sú zdravé a Pán Boh ich nepožehná. Láska k Pánu Bohu musí byť vždy na prvom mieste. Ona je vždy rozhodujúca v našom vzťahu k nášmu blížnemu. Aj preto apoštol Pavol prosí: „Nech vám Pán viedie srdce k láske Bozej a k trpežlivosti Kristovej.“ (2Tes 3, 5). Áno, aj trpežlivosť je tu veľmi potrebná! My často nevieme a nedokážeme milovať tak, ako sa to od nás očakáva. Bez Bozej pomoci sme úplne stratení.

Aká má byť teda láska? Apoštol Pavol ju opisuje takýmito slovami: „Láska je trpežlivá, láska je dobrová, nezávidí, láska sa nevypíra, nenaďáma sa, nie je neslušná, nie je sebecká, nerozčuluje sa, nezmýšľa zle, neraduje sa z neprávosti, ale teší sa s pravdou, všetko znáša, všetkému verí, všetkého sa nádeje, všetko pretrpi“ (1K 13, 4 – 7).

Aká je naša láska? Opisuje apoštol Pavol našu lásku? Pavol aj za nás prosí: „Nech vám Pán viedie srdce...“ (2Tes 3, 5) Tak veľmi to potrebujeme! A po nádhernom vyobrazení lásky ešte dodáva: „Láska nikdy neprestane“ (1K 13, 8). Nikdy! A celú hymnu lásky zakončuje takto: „Teraz však zostáva viera, nádej, láska, to troje, ale najväčšia z nich je láska“ (1K 13, 13). Teda láska nech je stále prítomná v našich životoch!

Stanislav Baláž

Bůh miluje protiklady

Ruth a Billy Graham

Víc jak šedesát roků trvalo manželství Ruth a Billyho Grahama. Zatímco evangelista cestoval kolem světa, řídila Ruth domácnost. Jak mohlo fungovat manželství tak různých charakterů? Na tyto otázky odpovídá Hanspeter Nüesch, vedoucí Campus für Christus ve Švýcarsku, který napsal knihu o slavném manželském páru.

Pane Nüesch, můžete vyjádřit několika větami to, co bylo zvláštěho ve vztahu těchto manželů?

Billy a Ruth Grahamovi byli ve svém charakteru velmi rozdílné osobnosti. Ruth byla přemýšlivým typem, Billy

praktikem. Ruth všechno analyzovala a pak řekla své mínění přímo, bez obalu. Billy byl vybaven šarmem a komunikační schopností. Pro praktické věci denního života byla Ruth kompetentní. V domě velela ona. V Ruth a Billy Grahamových se setkaly dvě silné osobnosti.

Ruth jednou pojmenovala své manželství „radostnou odlišností“. Co tím měla na mysli?

To je typický výraz pro Ruth, která za každým problémem viděla také klad. Když jsou lidé navzájem odlišní, narušují většinou vlastnosti jeden druhého, Ruth však viděla rozdílnost a odlišnost jako obohacení. „Když

mají dva lidé stejné názory, pak je jeden přebytečný,“ řekla jednou. K jejím velkým darům patřila mírnost a pozitivní postoj, kterým vždy dodávala odvahu druhým lidem.

Billy Graham hodně cestoval, Ruth zůstávala často sama. Jak se s tím vyrovnila?

Cestování Billyho a jeho kazatelská služba zapříčinila často týdny trvající odložení. Pro oba to znamenalo velkou oběť. Avšak oba řekli jasné „ano“, když se celým srdcem zavázali k tomu, že naplní misijní příkaz Ježíšův. Přesto trpěla Ruth někdy tím, že musela všechno nést sama, i výchova pěti dětí spočívala především na jejích bedrech. Ruth zpracovávala své pocity často v básních, které vlastně byly psanými modlitbami. O všem mohla hovořit se svým přítelem - Bohem. On nikdy neodcestoval.

Jaký byl pohled Grahamových na sebe? Co tvárnilo jejich život a službu?

Billy viděl sebe jako posla Božího, který měl úkol předávat dobrou zprávu o Ježíši Kristu tak srozumitelně, jak je to jen možné. Tomuto evangelizačnímu úkolu zůstal vždy věrný. Když jsem se ho při návštěvě před jeho devadesátinami zeptal, co pro něj Ježíš znamenal, odpověděl krátce a přesvědčivě: „Everything - Všechno!“

Ruth viděla svou úlohu v pomoci a podpoře svého manžela při jeho dalekosáhlém evangelizačním působení. Billy byl ministrem zahraničí, ona ministryně vnitra. Spolu s dětmi se za něj modlila. A telefonovali si denně, pokud to bylo možné. Ruth také zaznamenávala to, co četla v knihách a časopisech a předávala Billymu ilustrace pro jeho kázání nebo vhodné verše k jednotlivým tématům kázání.

Co bylo nejnáročnějším pro jejich manželství?

Dlouhé roky se objevoval Billy Graham na titulních stránkách časopisu častěji než američtí prezidenti nebo papež, patřil všem. Ruth se musela s veřejností o něj dělit. Mimo svůj domov neměli takřka minutu pro sebe. Aby se ochránili před často dotérnymi fanoušky, vystavěli dům na vršku hory, obklopený zdí.

Jak zvládli manželé to, že vzdor mnohým starostem a útrapám - je dnes všech pět dětí zakotveno ve vře?

Ruth by řekla: „To je nezasloužen-

ná milost.“ Při takových otázkách se vždy odvolávala na Boží věrnost. A Bůh zřejmě vyslyšel i její naléhavé prosby. Žila v pevné důvěře, že její děti jsou v Božích milujících rukou.

Pro mnoho lidí jsou Grahamovi velkými vzory. Dělali také někdy chyby?

Vidím Ruth a Billyho, jak se usmívají, když je jim položena tato nebo podobná otázka. I přes svůj vrelý vztah k Bohu byli chybujícími lidmi jako ty a já. Nikdy o svých chybách nemlčeli. Ruth kritizovala svůj vlastní styl výchovy. V prvních letech byla hodně přísná, později byla mnohem shovívavější. Billy se rmoutil nad tím, že se málo staral o své dospívající děti. Oba byli zcela hodnověrnými. Byli stejnými doma jako na veřejnosti. Nic před někým nepředstírali. To ovlivnilo jejich děti.

Jak se změnil vztah obou v posledních letech manželství?

Ruth byla velmi nemocná a slabá a Billy už nejezdil na cesty, ani se nekonala větší setkávání doma. Oba mluvili o tom, že jejich vztah ve stáří má ještě víc romantiky. Jejich oči se rozzařily, když druhý vstoupil do místnosti. Oba si byli vědomi toho, že mnohé nároky a nesnáze mohly být zvládnuty jen s pomocí druhého.

Billy věděl, že by svou kazatelskou službu a své úkoly nezvládl bez podpory Ruth. V pozdějších letech byl takřka jejím obdivovatelem.

Do jaké míry se můžeme učit z „manželského modelu“ Grahamových?

Ruth a Billy žili v pravém partnerství. Byli rovnocennými společníky, ale každý měl jinou úlohu. Oba přinesli mnoho obětí, protože měli společný cíl: vést lidi k Ježíši Kristu.

V dobrém manželství se partneři doplňují. To prožívali Grahamovi příkladným způsobem. Nešlo jim o sebeuplatnění, nýbrž o poslušnost Božího pověření. Jaký nádherný příklad pro nás všechny!

Ruth Graham (1920 – 2007) řekla o svém muži: „Moje zájmy jsou tak dalekosáhlé jako jeho, s tím rozdílem, že já je sleduji z povzdálí, zatímco on je uprostřed nich. Jsem na něj tak pyšná, tak šťastná, že jsem jeho ženou. A byla bych ráda, aby věděl, že má rodinu, pro kterou je nejdůležitější osobou z celého světa. Malou rodinu, která ho miluje a za něj se modlí, která stále na něj myslí a počítá dny, kdy se vrátí domů.“

Z Entscheidung př. E. T.

Aby nám to v manželstvye klapalo

„Podriadujte sa jeden druhému, tým vzdáte čest Kristovi.“

Ked sa medzi kresťanmi spomenie 5. kapitola Efesa-nom, tak sa nám v mysli vybaví: „Ááá, to sú tie verše, kde sa hovorí o tom, ako ženy majú posluchať svojich mužov a muži majú milovať svoje ženy.“ Poznáme ten text veľmi dobre a vieme o mnohých diskusiach na danú tému. Zdá sa nám, akoby sa tieto slová nehodili do modernej spoločnosti. Čítajme však pozorne: „Podriadujte sa jeden druhému, tým vzdáte čest Kristovi“ (Ef 5, 21).

Je to veľmi, veľmi vážne, že tým, ako žijeme v našich manželstvách, bud' vzdávame čest menu Pána Ježiša, alebo Mu robíme hanbu! Biblia nás učí, ako máme myslieť viac na svojho partnera než na seba, a toto nám ponúka ako klíč na udržanie vzťahu. Je to také odlišné od toho, k čomu nás vedie moderná spoločnosť: ty máš právo žiť svoj život, chod' za svojimi túžbami, realizuj sa, toto mu (jej) nikdy neodpusti...

Biblia nás učí: bud' pokorná(y), podriad' sa, odpúšťaj...

Nemáš na to silu? Ani chut? Skús sa stíšiť k modlitbe. V Evanjeliu podľa Jána 16, 23 máme zaslúbenie, že o čo-kolvek by sme prosili Otca v mene Pána Ježiša, to nám On dá. Máme prosiť a dostaneme. Modlís sa za lásku k svojmu partnerovi, za silu odpúšťať a slúžiť mu? Nosiš sice meno Krista, no chceš žiť zo svojej vlastnej sily? Ne-namáhaj sa zbytočne. Príď k Pánu Ježišovi a daj sa Ním formovať.

Cti svojho otca a svoju matku

Pätročný syn hovorí: „Môj otec vie všetko.“ Dvanásť-ročný syn: „Môj otec vie skoro všetko.“ Pätnásťročný syn: „Môj otec mi vôbec nerozumie, jednoducho je nemožný.“ Dvadsaťpätročný syn: „Môj otec sice všetko zdaleka nevie, ale má veľké životné skúsenosti.“ Päťdesiatročný: „Keby tak žil môj otec, tak rád by som sa s ním poradil, tak rád by som počul jeho názor.“ Tieto riadky majú ilustrovať komplikovaný vzťah medzi rodičmi a deťmi, vzťah, ktorý neveraz prechádza ľažkými skúškami. Deti si majú vážiť svojich rodičov, prejavovať im úctu a lásku po celý svoj život a zároveň ich poslúchať. Úlohou rodičov je vychovávať deti tak, aby ich nedráždili k hnev. Majú byť prísní a zásadoví. Keď je potrebné, aj trestať, ale nie v hneve, alebo v sklamanií, ale v láske, ako to uvádzajú biblický text v liste Efezanom 6, 1 – 4. To chce neraz nadľudské sily. Naším príkladom v tomto by mal byť Kristus a Jeho láska, ktorou miluje ľudí.

Diela a rodič. Mnohí z nás sú sú jedno i druhé. Detom sa nepáči, že musia poslúchať. Cítia sa obmedzované a nevedia sa dočkať, kedy už budú konečne dospelé a budú si môcť robiť, čo chcú. Ako rodičia sa zasa stážujeme, že deti si nevážia to, čo majú, sú vzdorovité a neposlušné. Možno práve toto všetko posilňuje našu úctu k mame a otcovi, ktorí to s nami v láske „zvládli“. Vtedy možno nie veľmi chápaní, dnes obdivovaní. Väčšina rodičov miluje svoje deti a vychováva ich, ako najlepšie vie. Otec i matka sa o ne starajú a odovzdávajú im svoje skúsenosti. No po rokoch sa zrazu stávajú tými, ktorí sami potrebujú pomoc svojich detí.

MH

MA

Duch Svätý pre nás a v nás

Juraj Pribula

Kreštania si každoročne pripomí-najú niekoľko základných Božích činov spásy človeka. Predovšetkým sú to velkonočné udalosti umučenia, smrti a vzkriesenia Pána Ježiša Krista, ktoré si cirkev pripomí-na už od dôb svojho vzniku. Potom sú to ľudovo oblúbené vianočné sviatky, keď si pripomíname Božie sklonenie sa k človeku či ľudstvu, čas, keď sa Boh stal človekom a prebýval medzi nami. Nuž a kdesi na okraji zostávajú sviatky Letníc, čiže pamiatka zoslania Ducha Svätého. Poznáme biblický záznam tejto jedinečnej udalosti, ako nám ju podal milý lekár a evanjelista Lukáš v knihe Skutkov. Tam sú opísané Božie skutky, či pôsobenie Svätého Ducha v životoch jednotlivcov i v konkrétnych skupinách veriacich.

Výzvy dnešných nositeľov evanjelia

Kazatelia znova a znova hľadajú Božie oslovenie pre seba i pre svojich poslucháčov v tej dávnej zvesti. Kázu o plamienkoch nad hlavami apoštолов. Hovoria o rôznosti jazykov, v ktorých svedčia o Kristu. Poukazujú na prepojenie zvesti prorokov a situácie, ktorú prezívali apoštoli a prvotná cirkev. Vyzdvihujú základ letnično-apoštolskej zvesti: smrť a vzkriesenie Ježiša Krista. Zdôrazňujú zásadnú zmenu života prvých kresťanov pod vplyvom a pôsobením Svätého Ducha, keď prinášali svoj osobný majetok k spoločnému úžitku ostatných kresťanov. Hovoria nielen o morálnom živote kresťanov, ale najmä o ich svedeckom zápale pre vec Kristovu medzi svojimi súčasníkmi. Sú to všetko aplikácie dávnej kresťanskej udalosti do našej súčasnosti. Nie-kedy zaznieva výzva opakovať tieto dávne skúsenosti kresťanov. Dnes znie výzva napr. hovoriť jazykmi, čo má byť prejavom osobnej prítomnosti Svätého Ducha v živote kresťana.

Žiaľ, že tak ako vianočné biblické udalosti zväčša zapadnú na ďalší rok „do archívum spomienok“, tak je to aj s letničnými udalosťami v podaní evanjelista Lukáša. Máme ich hlboko a pevne ukryté (či zmrazené?) ako materiál, ktorý v potrebnom čase vyberieme a použijeme. Je to pre nás taká vzácna hodnota, že si s ňou nevieme niekedy rady. Vieme, že sa to všetko udialo, že je to pre nás potrebné, ale nevieme, čo s tým dnes v našich životoch urobiť.

Práca Ducha Svätého skrze Božie slovo

Ak chceme myslieť na dielo a pôsobenie Svätého Ducha, nedá mi ne-

spomenúť vznik a rozširovanie Biblie. Píše sa v nej, že „... lúdia poslaní Bohom hovorili z vnuknutia Du-chu Svätého“ (2Pt 1, 21). Jedni to zaznamenali, iní to redigovali, ďaľší a ďalší rozširovali... Predstavme si celý rad ľudí – pisateľov Biblie v rôznych obdobiah, životných okolnostiach a situáciach, a my máme pred sebou jednoliate dielo, jeden celok. Bez pôsobenia Pánovho Ducha by toto dielo nemohlo vzniknúť. Nemali by sme ho. Tento fakt ma vždy znova udivuje. Znalcí Písma si pripoménú slová nášho Pána: „**Ked' príde on, Duch pravdy, uvedie vás do celej pravdy, lebo nebude hovoriť sám od seba, ale bude hovoriť, čo po-čuje. A zvestuje vám aj to, čo príde. On oslávi mňa, lebo z môjho vezme a zvestuje vám.**“ (J16, 13n) Ak berieme do rúk Bibliu, robíme tak preto, aby sme sa z nej poučili i **aby sme pre trpežlivosť a útechu z Písem mali nádej**, ako sa píše v liste Rimanom 15, 4. Odtiaľ čerpáme posilu a usmernenie života do každého dňa. To, že máme v rukách Bibliu, je mohutné dielo Svätého Ducha. Je to Božie dielo práve tak ako stvorenie a spasenie.

Osobné oslovenie Svätým Du-chom

Rád by som ešte zdôraznil, že k čítaniu Písma svätého je potrebné pripojiť **VNÚTORNÉ SVEDECTVO SVÄTÉHO DUCHA**, či – ako hovorievali otcovia reformácie, najmä Jean Calvin – *testimonium Spiritu sancti internum*; s mimoriadnym dôrazom na to internum, teda vnútorné. Áno, každý čitateľ Biblie by sa mal nielen poučiť, oboznámiť s krásou a múdrostou tejto knihy, ale mal by byť týmto slovom osobne, v najhlbšom svojom vnútri, aj oslovený. Práve pri takomto oslovení vzniká obvinenie z hriechu aj počiatok viery, či jej opäťovné prehĺbenie. Taká viera je živá a je to Boží svätý dar. Človek sa vdaka hriechu a vdaka svojej zatemnenej mysli ocitol v bezvýchodiskovej situácii. Sám od seba nepríde k poznaniu viery. Bez pomoci Ducha Svätého nepríde me k spásnej viere, lebo slovo či litera sama o sebe nič v nás a s nami ne-vykoná. Ústami môžeme vyznávať: verím v Ducha Svätého, ale len **tento Duch nám pomáha osobne svedčiť**: verím.

Boží Duch nám svedčí, že sme Božie deti

Mechanický spôsob čítania Písma svätého nám nič nezarúcuje. Opakovanie, memorovanie biblických citá-

ov, ich učenie sa spomäti nám nepri-niesie vieru. Ved' viere sa nemôžeme naučiť. Sú ľudia, ktorí dobre poznajú dobové pozadie Starej i Novej zmluvy, ovládajú staré jazyky hebrejčinu, gréčtinu a latinčinu, a predsa im čosi chýba. Nepochopili a neprijali to, čo je základným zmyslom a významom všetkých biblických textov. Ten, o ktorom vydávajú svedectvo Písma, sa nestal centrálnym bodom ich myse-lenia a života, nestal sa ich Spasiteľom a Pánom. Každý z nás potrebuje to osobné uistenie Ducha Pánovho: môj si ty. Božie slovo hovorí: **Tento Duch sám dosvedčuje nášmu duchu, že sme Božie deti** (Rm 8, 16, čítaj vv. 7 – 17). To je to nevyhnutne potrebné vnútorné svedectvo Božieho Ducha pre nás život. Ide o potvrdenie vzta-hu medzi Bohom a každým z nás osobne, Božie potvrdenie spasenia v Ježišovi Kristovi.

V osobnom živote viery prichádzajú situácie, keď nám Pánov Duch znova a znova pripomína ten či onen text Písma svätého ako cestu nášho života. Podobne prijíname myšlienky z kázní a z duchovnej literatúry. Niekoľko sa možno nachádza v ľahkej životnej situácii – chorobe, strate niekoho blízkeho, nezamestnanos-ti, starobe. To všetko sú chvíle, keď potrebujeme v pokore srdca a myse-s dôverou voči Pánovi povedať: Bud vôle Tvoja, Otče a Pane môj. Aj tieto vyznania a nové pokorenia sa Páno-vi bez pomoci Svätého Ducha budú len prázdné slová v našich ústach. Náš osobný život viery, náš vzťah k Pánovi potrebuje pomoc Ducha Pánovho. Nuž a čo môžeme povedať o našich modlitbách, o osobnom svedectve života i slov, o premene myšlenia a charakteru? Jeden každý z nás potrebujeme žiť pod vplyvom a vedením Svätého Ducha. Bez tejto aktualizácie diela Svätého Ducha v živote jednotlivcov, rodín i cirkevných spoločenstiev by Letnice zostali len spomienkou, súčasťou biblickou, ale len spomienkou. Prosím každého čita-teľa tohto zamyslenia, aby sa sklonil pred našim Bohom a Pánom a prosil o nové naplnenie Jeho Duchom.

Esoterika a misie?

Ptáte se: jak spolu souvisí esoterika a misie? I já jsem se ptala a kladla si otázky, zda je možné na veletrhu esoteriky misijně působit. Slyšela jsem totiž od bratra Gritsyka z rusky mluvícího sboru Bratrské jednoty baptistů v Praze, že na takovém veletrhu byli a mluvili s lidmi o Pánu Bohu už loni. V duchu jsem je obdivovala a říkala si: tak to bych já asi nemohla. Získala jsem i další informace o výstavě esoteriky od bratra Jana Titěry, který mluvil o tom, že na letošní veletrh esoteriky připravují v BTM letáčky, které se tam budou nabízet. V duchu jsem si řekla: no s letáčky bych to mohla zkoušit. A modlila jsem se, abych měla odvahu tam jít. Věděla jsem, že chci tuto akci alespoň vidět. Veletrh měl probíhat na Výstavišti v Praze - Holešovicích od pátku 9. 4. 2010 do neděle 11. 4. 2010.

V sobotu ráno jsem se už nerozemyšlela a věděla jsem, že na veletrh musím jít alespoň na chvíli. Vstupné bylo 200Kč. Já jsem však byla domluvená s bratrem Titěrou z BTM, že mohu zavolat a on si mně vyzvedne na zvláštní vstupenku. Stála jsem tedy před vchodem plná očekávání, co se bude dále dít.

V duchu jsem se modlila. To už jsme procházeli hlavním vchodem na výstavu. Už v těch dveřích jsem cítila jakoby fyzickou sílu, která mně brání vstoupit. Bratr Titěra šel přede

mou, já za ním. Bratr mi říká: Tak tady jsi v jámě lvové. A měl pravdu. Na jedné straně podivné mručeňí, na druhé straně zvláštní obrázky s nadpisem „Hledáš cestu sám k sobě“, vedle skupinka lidí sedících na zemi a vytleskávající divný rytmus. Lev řval ze všech stran, kde by co sežral. A měl zde připravenu pořádnou baštu. Přicházely zástupy hledajících, s otevřeným vstupem do srdce. Co všechno mohlo vstoupit do srdců těchto lidí! To bylo až k neuvěření.

Konečně jsme došli na místo, kde jsem viděla mně známé bratry Gritsykovi a stoleček s literaturou a krásnými letáčky BTM v nejrůznějších provedeních. Se snahou oslovit co nejvíce generací a lidí s různými zájmy. Počínaje dětmi, které tam byly v doprovodu rodičů a konče nejstarší generací našich spoluobčanů.

Při pohledu kol dokola mne znova pojala úzkost. Fronta lidí ke stolečkům, u kterých bylo napsáno: Chcete znát svou budoucnost? Věštyně a větci seděli u stolků a lidé čekali ve frontě, aby se dozvěděli nepravdu.

Jak nádherný a osvobojující byl pohled na bratry, kteří se právě modlili s těmi, kterým nabízeli pravdu o jediné cestě Pravdy. Ještě chvíli jsem stála opodál, dívala se a modlila, abych i já mohla být užitečná na tomto místě. Po chvíli se moje úzkost proměnila ve velikou lásku k těm bloudícím a hledajícím lidem. Všechno ostatní už šlo z Boží milosti

„samo“. Vzala jsem si páár letáčků do ruky, k tomu Nový zákon, který dostávali lidé jako dárek. Oslovila jsem první ženu: zda má zájem o letáček Alternativní medicína a víra. Žena se k mému překvapení zastavila a chtěla slyšet víc. Ptám se: Znáte Bibli? Mohu vám darovat Nový zákon! A už to šlo všechno samo. Já jsem se nestacha divit tomu, co všechno povídám již ne já, ale Duch svatý skrze mne. Za chvíličku mám prázdné ruce, beru si další letáčky. Vnímám, že i bratři hovoří s lidmi, je zde tolik lidí, že se na sebe mačkají. Je zde mnoho, mnoho natažených rukou, srdcí. Co je vkládáno do těch rukou? Kde je nás víc, ptám se sama sebe? V duchu se zase modlím. Pane Bože, dej, ať to, co je zasíváno, vzklíčí a ten zlý to nesebere! Vždyť nic jiného než Boží slovo nemůže přivést tyto lidí k Tobě.

Jaká škoda, že lidé hledají na nesprávném místě. Jaká škoda, že je stále dost těch, kteří sice našli pokoj v Páně Ježíši, ale nechávají si to jen pro sebe. Kéž se v nás všechn probudí touha zahořet pro nesení evangelia hledajícím! Možná je to právě to, co dnes církve potřebuje! Vybjízím k tomu sebe i vás - abychom vyšli s evangeliem ven, mimo naše sbory a společenství cíleně a vědomě. Přidejme se k těm, kteří již vyšli. Dá Pán Bůh, že naše lavice v kostelích a modlitebnách pak nezůstanou prázdné.

H. Včeláková

RUCE MÉ MATKY

Tento svět skrývá mnoho divů, Bůh nám umožňuje pohled na nádherné věci, ale nic se nevyrovná krásě matčiných rukou.

W. Heffelfinger

Když před několika lety byla moje matka u mne na návštěvě, prosila mě, abych ji doprovázel při pochůzce za nákupy. Potřebovala nové šaty. Nejsem právě ten typ člověka, který chodí rád po nákupech, a za dostatečně trpělivou bych se také neoznačila. Přesto jsme se vydaly společně na cestu.

Nevynechaly jsme ve městě snad ani jeden obchod s dámským obléčením, a přece jsme nikde neviděly vhodné šaty. Čím dál víc mě opouštěla nálada a nakonec byla moje matka zcela frustrovaná. Konečně v posledním obchodě zkusila opravdu velmi elegantní třídlílný kostým. Halenka se zavazovala za krkem stuhou. Jak jsme stály v převlékací kabině, viděla jsem, jaké

potíže jí působí zavázání stuhy. Její ruce byly tak ztuhlé artritidou, že jimi jen s námahou pohybovala. A najednou byla moje netrpělivost odplavena vlnou něžnosti. Otočila jsem se, abych skryla slzy, které mně vstoupily do očí. Potom, jen jak jsem se opět vzpamatovala, jsem jí stuhu uvázala. V kostýmu vypadala maminka opravdu skvěle, a tak si jej koupila. Tím skončil náš společný nákup, avšak tento zážitek se mně vryl nesmazatelně do paměti. Po celý den jsem měla stále před očima jeden obraz: jak stojí maminka v převlékací kabině a její ruce se namáhají s zavázáním stuhy. Ty ruce, které mě tak láskyplně krmily, koupaly, oblékaly, hladily, těšily - a především: které se za mne tak často modlily -, jsem na jednou viděla pohledem tak zcela novým, že to stěží mohu popsat.

Pozdě večer jsem šla ještě k matce do pokoje,

vzala její ruce do svých; líbala jsem je a ke svému vlastnímu překvapení jsem slyšela, jak říkám, že jsou to ty nejkrásnější ruce, které jsem kdy viděla.

Jsem tak vděčná, že mně Bůh otevřel nový pohled, abych viděla, jakým neocenitelným darem je láskyplná, obětující se matka...

Mohu se modlit jen za to, aby moje vlastní ruce a moje srdce byly jednoho dne právě tak krásné.

př. E.T.

Božie evanjelium

Potom počnúc od Mojžiša a všetkých prorokov, vykladal im v Písmach všetko, čo bolo o Ľom. Lk 24, 27

Pán Ježiš sa po svojej smrti a vzkriesení priblížil k dvom učeníkom na ich ceste do Emaus. Ich nádej sa vytratila. Bol to už tretí

Existuje Bůh?

Aneb holiči neexistují!

Do jednoho holičství přišel pán a požádal holiče, aby mu ostříhal vlasy a upravil vousy. Holič, který se ujal tohoto úkolu, si začal se zákazníkem jako obvykle povídат: „Víte, pane, jak se tak dnes člověk dívá kolem sebe, je to cím dál horší. Lidé se hádají, bijou, rozhvádějí a hamouní! Člověk aby se bál vyjít večer do nějaké postrannější uličky našeho města. Všude samé krádeže, přepadávání, násilí. Lidé jsou teď na druhé lidi cím dál horsí. Tak si myslím, že kdyby byl Pán Bůh, tak by se na to nemohl dívat a něco by s tím snad udělal! Co si o tom myslíte?“

Zákazník s namydlenou tváří mlčel. A tak holičský mistr pokračoval ve svých úvahách: „Noviny a zprávy v rádiu? Už se je pomalu bojím otevřít! Lidé nemají žádné svědomí, zapalují druhým střechu nad hlavou. V Americe děti střílejí ve školách spolužáky i učitele, a Pán Bůh - kdyby byl -, jistě by všem dal na frak. Ale nic se neděje. Zřejmě Pán Bůh neexistuje, videte, pane! Co na to říkáte, pane?“

„Je to jinak,“ odvětil pán, vstal, zaplatil a vyšel ven. Chvíli se rozhlížel a uviděl u nedaleké kašny postávat skupinu mladých mužů s dlouhými neupravenými vlasy

deň od smrti toho, v ktorého dúfali, že vykúpi Izrael. Len nejaké ženy začali odrazu tvrdiť, že žije. Áno, Pán Ježiš zomrel a teraz žije! On bol tým svedectvom o Bohu.

Písmo hovorí: „Kto neverí Bohu, urobil Ho klamárom, pretože neuveril svedectvu, ktoré vydal Boh o svojom Synovi.“ K uvereniu potrebujeme počuť svedectvo. A Boh sa o svedectvo postaral. Náš problém nespočíva v tom, že by neexistovalo svedectvo o Bohu, na základe ktorého môžeme prísť k spasiteľnej viere. My radšej robíme Boha klamárom, než aby sme čeliли pravde! Milý čitateľ, či si kresťanom alebo nie, je tu svedectvo v prospech Boha a neprospech teba. Pán Ježiš týchto svojich učeníkov napomenul ohľadne ich neochoty a lenivosti veriť všetkému, čo je napísané v prorokoch. Mali Písmo v rukách, mali skutočnosť pred svojimi očami a skúsenosť vo svojom vnútri. V ich predstavách bol však iný spasiteľ a taký na zem neprišiel.

Boh však učinil s nami novú zmluvu a pri našom znovuzrodení vložil

a vousy. Pouasmál se, obrátil se a vrátil se do holičství se slovy: „Mistre, přišel jsem vám říci, že holiči neexistují! Podívejte se tam na ty muže u kašny, jaké mají zanedbané vlasy i vousy, vidíte? Holiči zřejmě neexistují!“

„No jo, pane, holiči existují, jenom ti lidi k holiči nejdou! A ani jím asi

do nás svojho Ducha. Teraz vlastníme vnútorné svedectvo. „A ten istý Duch spolu s naším duchom osvedčuje, že sme Božie deti.“ Rim 8, 16

Boh nás viedie vnútorné a potvrzuje nám svoje konanie aj navonok. Potrebujeme mať obe tieto skúsenosti. Veď na svedectve dvoch alebo troch svedkov má stať každé slovo. Poznávaj Písmo a obracaj sa k duchu, chod' duchom! Mudrci nasledujúci hviezdu, ktorá ich priviedla k Spasiteľovi, prišli do Jeruzalema pýtať sa na narodeného kráľa. Náboženskí vodcovia poznali odpoved' okamžite. Chýbala im však ochota uveriť slovu a nechať sa viesť Božím Duchom.

Prijímajme Božie slovo vierou, pretože má moc spasit naše duše. Ak ostaneme iba znalcami, hrozí nám, že nás Pán navštívi, a my Ho nespoznáme! Nepotrebujeme Ho ísť hľadať do Emaus ani do chrámov. Boh si činí chrám v našom duchu. Aké slávne evanjelium!

Spracoval
Peter Varga

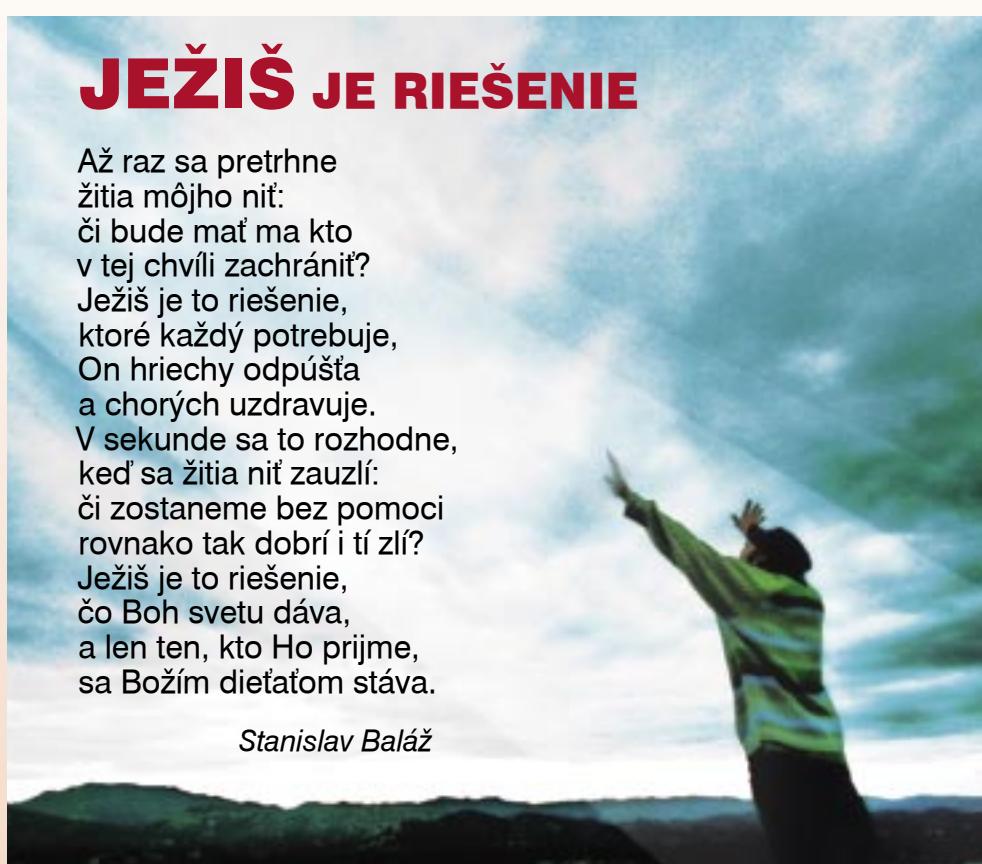
nevadí, jací jsou! To přece záleží na nich, jestli jdou k holiči nebo ne!“ oponoval holič.

„Správně,“ odpověděl pán. „Tak i Pán Bůh existuje. A záleží jen na lidech, zda za ním sami se svými problémy přijdou nebo ne. Mají přeče svobodnou vůli, mohou se sami rozhodnout, jací chtějí být!“

JEŽIŠ JE RIEŠENIE

Až raz sa pretrhne
žitia môjho nit:
či bude mať ma kto
v tej chvíli zachrániť?
Ježiš je to riešenie,
ktoré každý potrebuje,
On hriechy odpúšta
a chorých uzdravuje.
V sekunde sa to rozhodne,
ked' sa žitia niť zauzlí:
či zostaneme bez pomoci
rovnačo tak dobrí i tí zlá?
Ježiš je to riešenie,
čo Boh svetu dáva,
a len ten, kto Ho prijme,
sa Božím dieťaťom stáva.

Stanislav Baláž

Ako som sa učil lietať alebo, čím vyššie vylezieš, tým tvrdšie dopadneš

Michal Bíša

Bol 19. marec, piatok podvečer. Už som obrezal dve jablone a pomýšľal na návrat domov. Tešíš sa na sobotné rodinné stretnutie. Cestou domov som sa mal zastaviť po tortu.

No ešte predtým som chcel venovať trochu pozornosti hruške. Pristavil som si rebrík čo najbližšie ku kmeňu. Vedel som, že stojí na mäkkej pôde, ale spoliehal som sa na to, že keď sa aj čosi nečakané udeje, zachytím sa konára, tak ako viackrát predtým. Celkom sa mi darilo. Ešte zostrhnúť posledné dva konáriky a môžem zliezť dolu.

A vtedy sa to stalo. V jednej ruke som mal nožnice a na to, čo som robil druhou, sa už nepamätám. Uvedomil som si, že vrch rebríka sa vála smerom od koruny a ja začínam letieť za ním. Ešte mi prebleslo myslou, že by som mal dopadnúť mimo neho a už nasledovalo pristátie.

Najprv som narazil bokom, potom aj nosom na rebrík. Vyrazilo mi dych a krv z nosa mi tiekla prúdom. Chvíľu som sa nevedel ani pohnúť. Potom som sa predsa len zdvihol, najprv na kolená a potom hore. Rukou som si chytíl nos a pobral sa dovnútra, aby som studenou vodou zastavil krvácanie.

Bolest ani po chvíľke neustupovala a stále som sa nevedel dostatočne nadýchnuť. Dúfajúc, že sa mi uláví, ľahol som si v chodbe na chrbát. Po nejakej chvíľi som si musel priznať, že sa sám nielen nepostavím, ale že sa bez pomoci iných nezaobídem.

Ovtedy sa veci začali meniť k lepšiemu. O nejaký čas som sedel pred ambulanciou úrazovky a v bolestiach čakal, kedy konečne prídem na rad. No s mojím stavom boli spojené aj príjemné veci. Zrazu sa mi moji najbližší, ale aj cudzí ľudia snažili prejavíť až nadmieru pozornosť.

Zle je, keď si vás v živote nik nevšíma, tiež je zle, keď je pozornosť priveľa a nie je na svojom mieste. Ani tí najbližší sa nemusia vedieť automaticky vziať do vašej situácie. Niekedy vám dokonca nechtiac spôsobujú bolest navyše. Naštastie sa nájdu aj takí, ktorí zo skúsenosti vedia, čo práve v tom momente treba pre vás urobiť najprv a čo až potom.

Dobre mi padlo, ako sa o mňa postarali profesionáli na novoinštalovanom CT-čku. Niektorí ľudia nač ľakajú pol roka i viac a ja som sa s ním mohol zoznániť bez čakania, bez proseenia, prosté len tak... Priviezli ma na ležadlo až k nemu a požiadali ma, aby som sa presunul na posuvný stôl. Keď som namietol, že to nebude také ľahké, dvaja doktori bez zbytočných slov chytili konce plachty podo mnou, ďalší ma chytí za nohy a razom ma preložili tam, kde bolo treba. Po vyšetrení bolo

sucho skonštatované: zlomené 3 rebrá vpred, 5 vzadu, lopatka a trochu napichnuté plúca. Čo poviete? Pekné vyhliadky!

Po chvíľi som už ležal v posteli, niečo mi pichli od bolesti a prístroj nad hlavou dával pozor na môj tep a saturáciu dýchania. A bolo sobotné ráno, ďalší deň.

V nedelu okolo obeda som sa dozvedel, že ste sa za mňa modlili. Myslím si, že to prináša nad očakávanie dobré výsledky. Pán Boh vypočúva modlitby a koná vo svojom čase.

Ubehlo sedem dní, kym som sa z ľahu dokázal sám zdvihnuť z posteľe, ale môžem povedať, že každým dňom sa mám badateľne lepšie. Neviem to nijako pochopiť ani zdôvodniť, ale je to príjemný fakt v mojom živote. Vlastne, klamal by som, keby som nezdôraznil dve dôležité skutočnosti, ktoré nepochybne prispievajú k môjmu uzdravovaniu. Tou prvou sú vaše modlitby, to, že predkladáte môj stav, moje aktuálne potreby Bohu. Som vám za to vďačný. Som vďačný aj za ponúknutú i uskutočnenú pomoc. Ďakujem vám. Tým ďalším faktorom, ktorý denno-denne prispieva k môjmu zotavovaniu, je príkladná starostlivosť mojej Drahušky. Bratia, môžete mi len závidieť. So závisťou na ňu pozerali aj spolupacienti, keď od prvej chvíle prichádzala každý deň za mnou a robila, čo treba. Proste manželka na svojom mieste – po lepšej netúžim.

Keby nebolo niekolkých rukolapných skutočností, nemal by som ďaleko k tomu myslieť si, že sa vlastne v ten piatok nič nestalo.

Žiaľ, niečo sa predsa len stalo. V prvých dňoch ma nabádali, aby som sa snažil dýchať čo najhlbšie – aby sa plúca mohli opäť rozvinúť. Zobral som to veľmi vážne. Môžem povedať, že by som poslúchol takmer čokolvek, len nech mi to pomôže. Bola to však dobrá rada a hneď som ju začal praktizovať.

Pri nádychu som si však niekolkokrát uvedomil, že niečo vo mne preskakuje. Nie v hlave, ale v oblasti rebier. Boli to dve časti zlomeného rebra, ktoré nepriliehali v oblasti zlomeniny k sebe, ale boli zasunuté jedna za druhú. Tie to sa pri nádychu v určitom momente vymenili. Dnes už tie rebierka vo mne nešantia, ale posledný kontrolný röntgen ukázal, že stále nie sú v správnej vzájomnej polohe.

Napriek všetkému však môžem povedať, že sa nečakane rýchlo zotavujem.

Popri tejto skúsenosti musím myslieť na to, že v našom živote existujú aj iné typy zlomenín. Aj keď majú viaceru podobných sprievodných prejavov, sú predsa len iné. Krátkodobým alebo dlhodobým pôsobením určitých nepriaz-

nivých okolností sa v nás môže niečo zlomiť. Zlomenina bolí, poriadne nám to vyrazí dych, neraz pri tom krváca srdce, ležíme zvalení na zemi a nevieme sa sami zodvihnuť. Tesne po udalosti nás sice obklopia naši najbližší, vypytujú sa, čo sa nám prihodilo, ponúkajú nám pomocnú ruku, pokúšajú sa nás zdvihnuť. Nemusí to vždy byť to najsprávnejšie, to najlepšie, čo by nás zaručene vyviedlo z danej situácie. Ked' bolest dlhšie pretrváva, možno pochopíme, že si sami nevieme rady – ale ak nemáme poruke správneho odborníka, sme bezradní, snáď aj zúfalí, a možno nám pritom aj niečo preskakuje. Chýba nám skúsenosť, zaručený recept na riešenie. Neraz sa pridruží pocit hanby z toho, že sme tak dopadli pre vlastnú hlúpost.

Ked' som v nemocnici spolupacientom povedal, že verím v Boha, v zapá-

tí sa ma spýtali, prečo ma neochránil pred pádom. Vtedy som im musel povedať, že Pán Boh ma obdaril všetkým potrebným, dal mi zdravý rozum, poskytol mi užitočné skúsenosti – prosté tušil som, čo sa mi môže prihodiť. Predsa som varovné signály ignoroval. Potlačil som ich do úzadia vo vidine rýchlejšieho ukončenia práce. Vedel som, že na mäkkej pôde si mám pod nohy rebríka podložiť doštičky, a predsa som sa na to vykašľal.

Fakt, že sa uzdravujem, mi uľahčuje priznať sa k svojmu hlúpemu konaniu. Teraz o tom hovorím v nádeji, že tým možno niekomu pomôžem. Hovorím o tom, lebo viem, že v sebe máme prirodzenú túžbu zatajiť, ukryť, nepriznať svoje nerozumné konanie. Kým zlomenú ruku, nohu, rebrá nevieme dosť dobre zatajiť, vnútorné zlomeniny úspešne ukryvame pred druhými aj celé roky. Akoby sme nikdy nečítali, nepočuli to známe „...poznáte pravdu a pravda vás vyslobodi“ (Jn 8, 32).

Moji bratia, moje sestry, nech je za naším chybňím postojom hrdoš, hanba, tvrdošijnosť či chybne závery najbližších, jednoducho čokolvek, potrebujeme vyhľadať pomoc a potom správne usmernenie bez váhania a neodkladne uskutočňovať.

Nech vám Pán Boh pri tom pomáha. Nech vám umožní porozumieť Jeho slovám presne vo vašej situácii. Nech vás sprevádza Jeho nekonečná milosť.

Letnice v Ochranově

Voce 1727 žilo v Ochranově asi 300 osob. S rychlým růstem osady během prvních pěti let vznikla řada vnitřních i vnějších problémů. K moravským přistěhovalcům se připojilo mnoho rodilých německých pietistů, a také další náboženští fanaticové, kteří pietisty nebyli. Ti, kteří v Hernhutu zakotvili, brzy zjistili, že učit se žít pospolu není vůbec snadné, neboť spolu s nadšením si přinesli také rozdílnost názorů.

Některí z novouusedlíků byli luteráni, jiní kalvinisté, a jiní naprostí odpadlíci ze státních církví. Přistěhovalci z Čech a Moravy byli navenek římskí katolíci. Jejich osobní duchovní život se projevoval v tajných shromážděních, kde se praktikovala prostá biblická zbožnost podobná zbožnosti českých bratří. Problémy ještě vzrostly s příjezdem skupiny schwenkfeldiánů, a naráželi na sebe i místní farář Rothe se správcem panství Heitzem. I když oba pietisté, luterští jednoho se nemohlo dohodnout s kalvinismem druhého. K předmětům sporů patřilo vyvolení, zpověď a chléb, používaný při svaté večeři Páně. Později, když počet uprchlíků z Moravy vzrostl, třenice mezi nimi a řádnými členy farnosti se prohloubily.

Pokud hraběti povinnosti u dvora dovolovaly, snažil se tyto spory urovnávat osobně, nicméně události spěly ke krizi. Milníkem se stal 12. květen 1727, kdy byla oficiálně přijata nově vytvořená ochranovská ústava. Při této příležitosti hrabě svolal tři sta usedlíků ke společnému setkání, na němž tři hodiny mluvil o zlu rozkolu a o cíli navrhované smlouvy, kterou jim předložil. Jedna část pojednávající o občanských povinnostech se nazývala *Panské příkazy a zákazy*, další navržená do formy čtyřiceti dvou stanov společenství jako obecenství křesťanů se nazývala *Bratrská smlouva bratří z Čech a Moravy a dalších*, zavazující je chodit podle apoštolského zákona. Na jednomyslném a horlivém přijetí pravidel měl velký podíl takt, s nímž byla formulována. Dovolovala různost názorů a kladla důraz na praktické křesťanské chování. Stanovy se čtyřiceti dvěma body začínají v tomto duchu:

„Obyvatelé Ochranova si budou navždy připomínat, že Ochranov byl vybudován milostí živého Boha, že je to dílo jeho rukou, že nebylo jeho úmyslem vystavět nové město, ale pouze sídlo pro bratry a bratrskou věc.

Ochranov a jeho původní obyvatelé musí zůstávat ve stálém svazku lásky se všemi dětmi Božími, ať jsou jakéhokoliv náboženského přesvědčení, nesmějí nikoho odsuzovat, nesmějí s nikým vstupovat do sporů a chovat se nepěkně vůči druhým, nýbrž se mají snažit sami zachovávat čisté učení, prostotu a milost.“

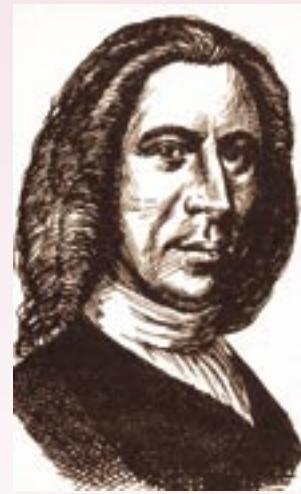
Události 12. května byly zakončeny slavnostním slibem, při kterém se jednotlivci v přítomnosti ostatních podání ruky hraběti zavázali žít podle nového řádu. Prvním krokem tohoto památného

dne počátku organizace obce byla volba dvanácti starších. Aby bylo zdůrazněno, že funkce starších jsou čistě duchovní, bylo ustanoven, že do ní nebude volen nikdo ze šlechtického rodu nebo s výším vzděláním. Proto tedy prvními staršími byli lidé, kteří pracovali svýma rukama, jako tesař, tkadlec, nožíř, hrnčíř a švec. Čtyři z těchto dvanácti byli 20. května losem vybráni za „vrchní starší“. Byli to prototypy generací moravských misionářů a kazatelů cestujících po diaspoře, pokorně sloužící všude, kam je církev vyslala.

Události 12. května zahájily měsíc trvající duchovní probuzení, v němž se rozpustily všechny předchozí nesváry. Srdcem systému správy církevní obce byly časté porady hraběte se staršími. Další v pořadí byla setkání s ostatními, kteří byli určeni do nějakého úřadu.

Vyvrcholením probuzení byla Večeře Páně ve středu 13. srpna, jež je obecně považována za duchovní zrození obnovené Jednoty bratrské. Vše začalo už předcházející neděli při ranních bohoslužbách. Rothe začal onoho památného dne s přípravou v Ochranově, odkud pak shromáždění odešlo pěšky do berthelsdorfského kostela. Tam po konfirmaci a přijetí dvou děvčat do sboru hrabě společně s věřícími pokleknul, vroucně se modlil a vyznával hřichy. Bohoslužby byly doprovázeny pozoruhodnou přítomností Ducha svatého. Čteme o nich: „V neděli dne 10. srpna stalo se při poledním shromáždění v Ochranově, že

pana Rothe bylo lze zříti uchváceného jako nějakou neobyčejnou skoro mocí a když zároveň padl před Bohem na kolena, celá s ním pokleknutí církev byla jako u vytržení. Mod-

Hrabě Zinzendorf

litba, píseň za písni, spojení a sloučení za jedním účelem, plác a úpění trvaly až do půlnoci.“

Ráno Rothe pozval všechny ochranovské na slavnost večeře Páně v Berthelsdorfu na následující středu.

„To, co se stalo ve středu dopoledne 13. srpna 1727 nikdo z účastníků nemohl plně popsat. V poledne toho dne byli v domě Božím naplněni takovými pocity, že nevěděli, zda žijí na zemi anebo již odešli do nebe.“ Hrabě

Zinzendorf pojmenoval tento děj „den vylití Duchu svatého na ono shromáždění - jeho Letnice“. A jinde napsal o této zkušenosti toto: „Spasitel přišel k nám - Duch, jehož obecenství jsme až dosud neprozili a ani jej neznali ... Až dotud my jsme byli vůdci a pomocníky. Nyní Duch svatý sám převzal plnou vládu ve všech a ve všem.“

Jiný svědek: „Viděli jsme ruku a divy Boží; všichni pak jsme byli v oblacích našich otců pokřtěni jejich duchem. Duch svatý sestoupil na nás a v těch dnech velké divy a zázraky zaujaly místo v našem středu. Od oné doby sotva minul den, abychom neviděli konati jeho vsemohoucí dílo uprostřed nás. Pojal nás veliký hlad po slově Božím, takže jsme mívali každého dne tříkrát pobožnosti, a sice o 5. a 8. hodině ranní a v 9 hodin večer. Každý toužil především po tom, aby Duch svatý všechno ovládal. Samoláska i samovůle, jakož i každá neposlušnost zmizely a mocný příval milosti přenesl nás všecky do velkého moře Boží lásky.“

O rozhodujícím významu 13. srpna na moravské hnutí výmluvně hovoří svědec Christiana Davida. Píše: „Je to opravdě zázrak Boží, že tolik způsobů a konfesí jako katolíci, luteráni, reformovaní, separatisté, gichteliáni a jím podobní, jsme mohli být spojeni v jedno.“ David Nitschmann píše: „Od té doby se Ochranov stal živým sbořem Ježíše Krista.“

zob

Hernhut

Od pozemského rodiče k nebeskému

Iva Vaňková

Uvedený nadpis má 13. kapitola publikace pro křesťanské rodiče dospívajících dětí, pro vedoucí dorostu a mládeže a pro kazatele našich sborů.

Autorem je Dr. John Townsend, psycholog s praxí vychovatele v dětském domově i v pedagogicko-psychologickém poradenství. Jeho knihu „Hranice a dospívající“ vydalo v roce 2009 nakladatelství Návrat domů. Autor spolupracuje s pastorem pro děti a mládež v Mariners Church v kalifornském Irvine, USA.

O čem je tato kniha?

Publikace pojednává o problematice křesťanské výchovy dospívajících v pubertě a adolescenci, to je

ve věku 11 až 19 let, které odborně nazýváme teenageri, česky „–náctiletí“. Název v angličtině i češtině je odvozen od koncovky číselného rozsahu uváděného věku.

Kniha má 4 části:

1. Rodiče také potřebují hranice
2. Pochopení světa dospívajících
3. Jak dospívajícímu stanovit hranice
4. Jak řešit časté problémy

Nakonec tu jsou dvě malé přílohy, rady:

- A – Kdy vyhledat odbornou pomoc
- B – Co dělat, když nevíme, co dělat

První část publikace

- se věnuje osobnosti rodiče. Např.: Vzpomeňte si na své dospívání, Navážte kontakt, Jednotný přístup k výchově, Buděte celistvou osobností...

Druhá část

- má např. tyto kapitoly: Období obrovských změn, Dospívající uvažují jinak, Oddělení od rodičů, Od pozemského rodiče k nebeskému...

Třetí část

- je o tom, jak stanovit dospívajícímu hranice. Např.: Pátrejte po příčině problémů, Nenechte se vykolejit, Důsledky...

Ctvrtá část

- Jak řešit časté problémy, je nejobsáhlnejší a říká, jak na to. Např.: Agresivní chování, Domácí práce, Bůh a duchovní život, Hádky, Ignorování rodičů, Kamarádi, Náladvost, Neúcta, Sex, Studijní problémy, Vzdu...

Autor má evidentně bohaté zkušenosti s řešením výchovných problémů hlavně u dospívajících chlapců také proto, že od nedělní školy až do dospívání vedl ve sboru skupinu dětí, vrstevníky svých dvou synů.

Dobrá výchova dospívajících je dnes vážným problémem ve všech civilizovaných zemích.

Rodičům, ale především církvi a sborům, které mají pomáhat rodičům při křesťanské výchově dětí i teenagerů, proto uvedenou publikaci výše doporučuji k prostudování.

snadno srozumitelném formátu a pomůže vám objevovat:

- Jak rozpoznávat, vytvářet a měnit návyky svých dětí.
- Jak používat čtyři užitečné principy komunikace.
- Jak si osvojit efektivní metody moudrého učednictví.
- Jak překonávat vlastní hněv a podrážděnost.
- Jak si poradit se šedými oblastmi života.

Na každou z devíti lekcí navazují „úkoly“, jejichž účelem je pomoc přemýšlet nad probranými principy i během týdne a uplatňovat je ve skutečném životě, ve své vlastní rodině a domácnosti. Kniha „Jak být dobrým rodičem“ je dostupná v dvou variantách – studijní příručka, s vynechanými mísami a prostorem pro dopisování poznámek, a příručka pro vedení studia, doplněná a rozšířená, aby pomohla vedoucímu skupinky ve vedení diskuse a studia.

**Autor: kolektiv autorů
z Grace Community Church**

**Původní název: Parenting For Life,
Rok vydání: 2010
Počet stran: 146/124 (formát A4)
Cena: 259/239 Kč
Vydavatelství Didasko
Objednávky posílejte na
rosievac@baptist.sk.**

Příručky můžete získat s 10% slevou (při objednávce 5 a více kusů činí sleva 25%)

Výchova znamená víc, než jen odvézt děti do školy a přivézt je zpátky nebo usmířovat sourozecké hádky. Věřící rodiče jsou povoláni, aby se stali aktivními nástroji v Boží ruce a věrně vychovávali své děti podle biblických zásad. A prvním krokem k úspěchu je prozkoumat své vlastní srdce, upřímně zhodnotit svůj závazek vůči Kristu, své manželce či manželovi a své rodině.

a situace, které prozíváte.

Celý obsah je postavený na biblickém učení a osvětuje význam klíčových veršů a termínů. Postupně se zaměřuje na priority rodičů, cíl rodičů, výzvy, jimž rodiče musí čelit, úkoly rodičů a odměnu rodičů. Najdete zde náčrt, jak vést děti ke zbožnosti, ať už jsou v předškolním věku anebo dospívají. Každá lekce je napsaná v jasné,

Náš prehľad web stránok českých a slovenských baptistických zborov sa blíži ku koncu. S nádejou, že sme podporili váš záujem o život v zboroch na vám bližších i vzdialenejších miestach a inšpirovali k lepšej propagácii vášho zboru, prinášame stručný prehľad zvyšných funkčných stránok.

Cvikov

(<http://bjb-cvikov.blog.cz>)

– Stránka cvikovských baptistov má minimálne dve pozitíva: kresbu archy, zrejme chápanú ako cirkev, ktorá zachraňuje pred Božím súdom, a výrok: „Sázka na život bez Boha je predem prohraná“. Nájdete tu aktuality z roku 2008, informácie o baptistoch a chápaní zboru, fotogalériu a mnoho ďalších neaktuálnych položiek.

Cheb II

(<http://cheb2.baptistcz.org>)

– Táto stránka je riešená veľmi príjemným a jednoduchým spôsobom. Informácie o zbere, priebeh bohoslužieb opísaný niekoľkými výstižnými riadkami a takmer prázdný plán akcií tvoria jadro tejto „stručnej“ stránky. Prístupné sú aj ďalšie staršie položky, napríklad fotoalbum z roku 2007.

Stránky našich zborov

Peter Varga

Jablonec nad Nisou

(<http://jablonec.baptistcz.org>)

– Zbor s názvom Betanie sa predstavuje úvodnou stránkou s fotografiou početného spoločenstva a rozpisom akcií, ktorých tiež nie je málo. Nechybajú tu obvyklé položky ako: o zbere, kto sme, odkazy a fotografie z roku 2006.

Kraslice

(<http://bjbkraslice.estranky.cz>)

– Stránka vás víta zborovou fotografiou, krátkym biblickým zamyslením a aktuálnou predpovedou počasia. Pôsobí prehľadne, menu je jasne členené, zaujať vás môžu videá, kázne, mp3, filmy alebo chvály – to všetko jednoduchými linkovými prepojeniami. O bohatosti života zboru svedčí rozsiahly fotoalbum, prehľad kresťanských stránok si môžete rozšíriť v položke odkazy. Pre čitateľov je tu množstvo písaných príspevkov na rôzne duchovné témy, najnovšie boli pridané pred rokom.

Liberec

(<http://liberec.baptistcz.org>)

– Jednoduchá a príjemná stránka vás víta stručným a výstižným: Néco málo o našom spoločenství. Príspevky sú staršieho dátia, možno tu však objavíť časopis Protestant, pekný fotoalbum, ba dokonca aj zborník z roku 1995.

Lovosice

(<http://bjblovosice.cz>)

– Zbor sa na svojej jednoduchej stránke predstavuje ako „Domov pro vaše srdce“ a upútava pozornosť článkom o 400 rokoch baptizmu, z roku 2009. Novšie materiály nenájdeme ani medzi spravodajmi a audionahrávkami. Prístupná je bohatá fotogaléria, aktuálna a pútaviejsia stránka lovosickej mládeže, svoju fotografiu a informácie o stretnutiach tu má dorast aj detská časť zboru.

Hľadáme prispievateľov

Rozsievač je jeden z mála časopisov, ktorého veľkú časť tvoria príspevky od čitateľov. Pre ďalšie obohatenie obsahu však hľadáme prispievateľov z radov kazateľov, ale aj laikov pre tematické články a duchovné úvahy.

Aby ste uľahčili zaradenie vášho príspevku do Rozsievača, mal by splňať tieto kritériá:

1. Príspevky musia byť neanonymné. Ak autor nechce, aby jeho meno bolo pod príspevkom, môžeme ho uverejniť pod ním zvolenou značkou.

2. Príspevok nesmie byť konfrončný voči ľuďom, zborom, cirkvám alebo inštitúciám. Veríme, že hovoríť o problémoch sa dá konštruktívne a nezaujato. Chceme byť priestorom pre hľadanie riešení, no nie pre samoučelnú konfrontáciu.

3. text príspevku by mal byť zaslaný v elektronickej forme v českom alebo slovenskom jazyku na adresu rozsievac@baptist.sk. Veľkosť písma by mala byť 12, typ písma Times New Roman, v riadkovaní 1,5. Na jednu stranu Rozsievača sa pojde cca 2,5 strany takto formátovaného textu.

4. Ak je to možné, nezabudnite priložiť fotografie, ktoré s článkom súvisia.

5. Na požiadanie vám zašleme tématický plán na celý rok.

V redakciu sa každému príspevku potešíme a budeme mu venovať pozornosť. V prípade, že sa objaví dôvod, pre ktorý by sme príspevok nemohli uverejniť, oznámime vám to prostredníctvom e-mailu.

Vyhradzujeme si právo štýlistických a pravopisných úprav. Pri obsahových výhradách alebo návrhoch vás budeme kontaktovať.

Tešíme sa na spoluprácu

Stano Kráľ, šéfredaktor

Mimoriadna príloha v tomto čísle

Ako mimoriadnu prílohu vám v tomto čísle ponúkame leták vydaný Brněnskou tiskovou misiou a Bratislavskou tlačovou misiou, ktorý vydávajú pri príležitosti majstrovstiev sveta vo futbale v Juhoafrickej republike. Okrem rozpisov zápasov obsahuje krátke svedectvá futbalistov – kresťanov. Veríme, že je to dobrý nástroj na misijné využitie tejto všeobecne populárnej športovej udalosti.

*Rozsievač
Rozsievač*

Reklama v Rozsievači

Vzhľadom na to, že záujem o inzerciu v našom časopise neustále rastie, rozhodli sme sa zverejniť cenník inzercie. Inzerciu na zborové akcie a stretnutia zborov BJB v Čechách a na Slovensku ponúkame súmožejme bezplatne. Finančnú úhradu očakávame v prípade komerčnej inzercie a služieb, pri ponuke kníh, CD, DVD alebo podobného tovaru určeného na predaj.

cena celostranovej inzercie - A4	144,00 Eur	resp.	3 600 CZK
cena za štvrtinu strany - A6	36,00 Eur	resp.	900 CZK
cena za osminu strany	18,00 Eur	resp.	450 CZK

V cene je aj uverejnenie ilustračného obrázku, resp. podkladu.

Iné riešenia podľa dohody.

Platby vo forme daru posielajte na bankové účty uvedené v týraži na str. 3.

Upozornenie pre zahraničných odberateľov

Pre platby zo zahraničia sa zmenilo naše číslo účtu.

Popis nového účtu je:

Názov účtu: Rozsievač - časopis Brat.jed.baptistov
Súľovská 2, 82105 Bratislava

Číslo účtu: 0011489120

Kód banky: 0900

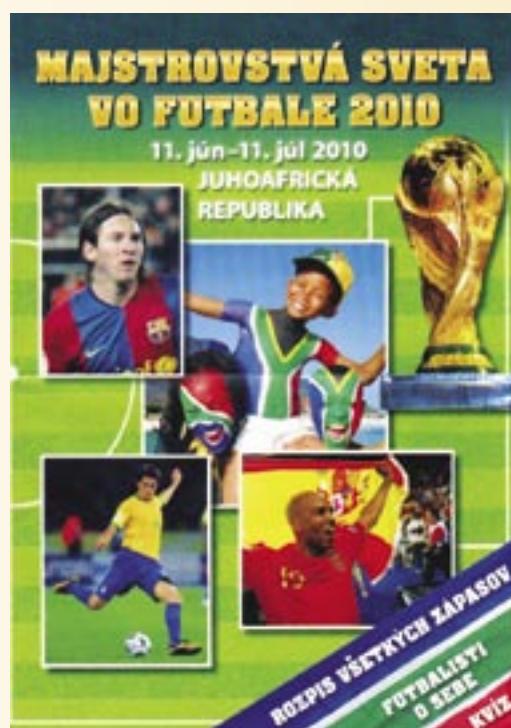
S.W.I.F.T.: GIBASKBX

IBAN: SK35 0900 0000 0000 1148 9120

Clearing: SLSP SC

REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU

Názov a sídlo banky: Slovenská sporiteľňa, Tomášikova 48, 832 37 Bratislava

Podporte Rozsievač

S potešením môžeme skonštatovať, že od zmeny ceny Rozsievača v roku 2009 máme vyrovnaný rozpočet. Z rokov 2006, 2007 a 2008 nám však ostala kumulovaná strata vo výške 4300 ero. Keďže nechceme dvíhať cenu Rozsievača, prosíme vás o pomoc prostredníctvom jednorazových darov, ktoré nám pomôžu vykriť vzniknutý deficit. Ak by ste chceli v zboroch organizovať na tento účel mimoriadne zbierky, radi vás zbor prídem podľa našich možností navštíviť aj s výstavkou „Rozsievač včera a dnes“ a osobne prezentovať ciele Rozsievača pre najbližšie obdobie.

**Ďakujeme
Redakcia**

Nová modlitebna v Aši

David Žibrický

2009

Rádi bychom se s vámi podělili o radostnou událost z našeho ašského sboru. V roce 2009 jsme z Boží milosti mohli zahájit stavbu nové modlitebny.

Někteří ze sboru tuto věc nesli už dlouhá léta na modlitbách. Bratr kazatel Kolařík se sice v době komunismu pokusil zakoupit od města „Dělnický dům“ s velkým sálem a zázemím, ale v té době bylo pro město nepřijatelné něco prodat církvi. Tento opuštěný dům nakonec zchátral a v roce 1987 musel být zbořen.

V současné době se scházíme v upraveném rodinném domě se sálem pro 89 lidí. Není již výjimkou, že někteří bratři a sestry jsou nuceni pro nedostatek místa zůstat sedět při shromáždění na chodbě.

V roce 2008 se nám podařilo získat pozemek od města pro stavbu nové modlitebny za výhodnou cenu, ale s podmínkou, že stavba bude stát do 5 let. Tímto způsobem si město jistí, aby nedocházelo ke spekulacím s pozemkem, a my věříme, že nás tím Bůh vede k tomu, abychom nezaháleli ani chvilku. Jen pro zajímavost uvádíme, že pozemek poskytnutý městem pro novostavbu je ten pozemek, na kterém stál zmíněný „Dělnický dům“, který bratr kazatel Kolařík chtěl koupit pro sbor.

Z finančních důvodů jsme se rozhodli stavět nový sborový dům svépomoci. Na jaře roku 2009 jsme zahájili práce oplocením pozemku a stavbou skladu na náradí. Dále pak následovaly terénní úpravy a betonování základových pasů. Během léta jsme pokračovali v terénních úpravách, kdy bylo třeba ještě navození přes 300 kubíků hlíny. Na pozemek byly také přivedeny inženýrské sítě (elektrika, voda, kanalizace a plyn).

Tento rok jsme dobetonovali základové pasy a základovou desku. 7.5.2010 byla položena první cihla, ke které velmi rychle přibývají další. Během tohoto roku plánujeme postavit hrubou stavbu (zdi, stropy a střechu). Pokud budou peníze, tak bychom rádi osadili okna a dveře, ale na to nám chybí 460 tisíc. Stavba je financována z příspěvků členů našeho sboru a z příspěvků od ostatních sborů a lidí, kterým toto dílo dal Pán na srdce. Touto cestou bychom rádi poděkovali všem vám, kteří jste již na stavbu přispěli. Blížší informace ohledně stavby a fotografie naleznete na našich internetových stránkách www.as.bjb.cz.

Budeme také vděční za modlitební, finanční nebo jakoukoli jinou podporu.

Polariský priniesli radost'

Hudobná skupinka „Polaris“ so svojím vedúcim, bratom Slávom Kráľom, v predveľkonočný čas navštívili „Domov Tretieho veku“ v Pečňi.

Služba hudbou i slovom Božím znala v jedálni domova 25. marca vo štvrtok popoludní o 16.00 h. Klienti domova sa

pomaly schádzali do jedálne, kde sa mal uskutočniť „veľkonočný koncert“. Prišlo približne 15 ľudí, ktorí zaujato počúvali slová nádherných piesní, napríklad piesne „Golgota“.

Pomedzi krásne piesne znalo aj Božie slovo o význame veľkonočného

kríza pre nás život. Slovom poslúžil brat kazateľ Ján Szőllőš a svojím osobným svedectvom poslúžila sestra Želka. Medzi jednotlivými piesňami bolo počuť spontánny potlesk malého, ale milého publiku.

Príjemné popoludnie ukončil modlitbou brat Pavel Pivka, ktorý je zodpovedný za duchovnú službu v domove.

Pripravil: Pavel P.

PROČ DO RAČKOVÉ DOLINY NA DOVOLENOU SENIORŮ?

Když jsem přijel v roce 1981 s rodinou do Kanady, velice rychle jsem zjišťoval, jaké nejrůznější aktivity církev uskutečňuje jen proto, že nebyla vystavena režimu, který její život všechno omezoval. Protože naše děti byly ve stáří od čtyř do devíti let, bezprostředně jsme se nejdříve seznamovali s křesťanskými aktivitami, které se týkaly dětí. Takových aktivit nebylo málo. Vedle baptistické konvence a různých křesťanských společností je nabízela i křesťanská televizní stanice.

V krásné kanadské přírodě jsou křesťanská střediska.

Velice brzy jsem však zjistil skutečnost, jak si starší členové našeho sboru libují v možnostech jezdit do nejrůznějších křesťanských středisek na týdenní nebo i delší dovolenou. Tato střediska jsou vybudována vždy v nádherné přírodě a protože jsou pro Ontario typická jezera uprostřed lesů a skal, jedná se o nanejvýš atraktivní prostředí.

Tato střediska však nabízejí navíc každodenní duchovní program, který je samozřejmě volný, ale mnozí jezdí na tyto rekreace právě kvůli témtoto programům.

Konferencia delegátov zborov v Banskej Bystrici

17. apríla sa v Banskej Bystrici stretli zástupcovia našich zborov. Hlavným bodom boli volby do Rady BJB na Slovensku.

Ďalšie témy boli pripravené diskusou konferenciou začiatkom marca:

- odsúhlasenie úprav dokumentov BJB, ktoré boli vykonané kvôli zo-súladenu s novou ústavou BJB na Slovensku. Nová ústava bola prijatá na jeseň 2009.

- odsúhlasenie hospodárenia, výročných správ zložiek a odborov BJB za rok 2009

- odsúhlasenie financovaných misijných a sociálnych projektov pre rok 2010

- vyjadrenie k rekonštrukcii ústredia BJB na Súľovskej ulici v Bratislave

- vyjadrenie k reštrukturalizácii BJB v SR

Odsúhlasenie úprav dokumentov prebehlo hladko, rovnako ako vyjadrenie súhlasu s hospodárením za uplynulý rok a výhľadu na rok 2010. Určitým problémom bolo hospodárenie Rozsieváča, ktoré má za súčasný

Program vesměs nabízí ranní biblické hodiny s modlitebními chvílemi a večer společná shromáždění, při kterých slouží známí křesťanští učitelé nebo evangelisté. Do programu přispívají sóloví zpěváci, hudebníci nebo pěvecké a hudební skupiny.

V Račkové dolině probíhají rekreace pro seniory.

A protože jsme v bývalém Československu organizovali dětské tábory navzdory zákazu ze strany státní správy, při srovnávání naší situace s Kanadou jsem s lítostí postrádal právě pořádání letních rekreací pro seniory. Jaká byla moje radost, když jsem se po našem návratu z Kanady dozvěděl, že v Račkové dolině takové rekreace začaly probíhat. Svým způsobem jsem se tomu divit nemusel, vždyť byla naší Jednotě vrátena chata v Račkové dolině a v současnosti nic nebrání tomu, aby církve pořádaly vše, co slouží k jejich prospěchu. Na druhou stranu každý vnímavý křesťan ví, že jsou mnohdy nejrůznější možnosti nevyužívány, protože nejsou lidé, kteří by se obětovali a do této služby vstoupili. Je zde tedy chata, kterou současná nejstarší generace hned po druhé světové

válce budovala proto, aby se zde mohla uskutečňovat nejrůznější setkání, která by utužovala vzájemné vztahy a sloužila k duchovnímu prospěchu přítomných. Je zde bratr Vasil Vološčuk s řadou spolupracovníků, kteří rekreace seniorů připravují a nabízí se proto možnost se tohoto setkání zúčastnit.

Vzpomínám, že nám dříve nebyly zatěžko finanční oběti.

Patřím ke generaci těch, kteří živě patmatují na nezapomenutelné konference naší Jednoty za předchozího režimu, a je mi líto, že podobné československé konference již nebývají. Zúčastnil jsem se již tří rekreací a podotýkám, že byly pro mne takovými „malými konferencemi“. Vzpomínám, že nám dříve nebyly zatěžko finanční oběti, protože jsme duchovně získali tolik, že se nám ani domů nechtělo rozjíždět. Přesně tak je tomu i dnes!

Proto nemohu nenapsat těchto pářídků, protože bych si vyčítal, že jsem si nechal pro sebe něco velice obohacujícího.

Váš v lásce Pána Ježíše Krista
Miloš Šolc ml.

BBB, ale aj výzva na „neunáhlenie“ sa v tejto veci. Vyzerá to tak, že potrebuje me si uvedomiť celú šírku stýčnych bodov našej medziborovej spolupráce, ktorá nemá iba misijný rozmer. Bola vyzdvihnutá aj práca a videnie veci našimi teológmi, aby sme sa nesnažili iba o manažérskie postupy, ale mali aj biblické argumenty a hodnotenia.

Vyvrcholením KDZ bola volba nových členov Rady BJB za jednotlivé územné oblasti, ako aj predsedu a podpredsedu.

Novým predsedom sa stal kazateľ Ján Szöllössz, vo funkciu podpredsedu ostal kazateľ Darko Kralík a členmi rady sa stali Pavol Šinko (stredná oblasť), Tibor Bánsky (južná oblasť) a kazateľ Dušan Uhrin (východná oblasť). Taktiež boli zvolení noví členovia Kontrolno-rozhodcovskej komisie (T. Kohút, M. Mišinec, M. Uhrin st.) a členovia revíznej komisie (D. Geze, A. Pivková a J. Praženica).

Za bratom Milanom Šalingom

Vo štvrtok 8. 4. 2010 sa blízka, ale aj širšia duchovná rodina rozlúčila s dlhoročným členom zboru BJB v Košiciach, bratom Milanom Šalingom. Pán ho vytrhol z telesného trápenia v súvislosti s úrazom a následnými zdravotnými komplikáciami vo veku nedožitých 82 rokov. Brat bol oddaným verným Božím služobníkom viac ako 70 rokov. Narodil sa a žil v rodine laického kazateľa brata Jána Šalinga a jeho manželky Zuzany v Poprade - Veľkej, takže Božie Slovo bolo jeho každodenným duchovným pokrmom. Sám slúžil Božím Slovom ako laický pracovník na rôznych miestach na Slovensku i v Čechách. Jeho zanietenosť pre Božie veci ocení Pán života a smrti. Bude chýbať nielen svojej manželke a najbližšej rodine, ale všetkým, ktorí ho poznali. Pamiatka spravodlivých je požehnaná!

Ján Baláž

Krátke správy

Nigéria: 13 kresťanov zabitych blízko mesta Jos

17. marca moslimskí útočníci Fulani zaútočili na dve kresťanské dediny v štáte Plateau v Nigérii a zabili 13 kresťanov. Útoky boli pravdepodobne vyvolané spormi o majetok. Útočníci, niektorí oblečení vo vojenských uniformách, zaútočili na dediny Bye a Baten približne o jednej hodine v noci. Medzi zabitymi boli aj deti a dve tehotné ženy. Útočníci jednej žene a jej synovi vyzvali jazyky, zatiaľ čo dalšiu ženu s jej dvoma deťmi upálili zaživa v ich dome. Niekolik ďalší veriaci boli hospitalizovaní pre rezne rany mačetou a strelné zranenia. Tento posledný útok prišiel po menej ako dvoch týždňoch po veľkom útoku tiež v tejto provincii, počas ktorého bolo zabitych približne 500 ľudí.

(Radio7, mj)

Baptista odsúdený na desať rokov väzenia

V Uzbekistane bol odsúdený baptista na desať rokov väzenia za pre-

daj drog. Píše o tom kresťanská organizácia pre ľudské práva Fórum 18. Ide o Tohara Hajdarova, ktorý bol zatknutý 18. januára v oblasti Syrdarja. Polícia našla vraj v jeho dome drogy. Podľa údajov organizácie Fórum 18 sú baptisti, ktorí poznajú Hajdarova, presvedčení, že drogy tam boli umiestnené a obvinenia sú vykonštruované. Kresťan je nevinný a je trestaný za svoje náboženské aktivity. Tento 28-ročný mladý muž, ktorý bol 9. marca odsúdený, je členom baptistickej cirkevnej rady. Táto odmieta štátu registráciu. Medzinárodná spoločnosť pre ľudské práva (IGFM) a evanjelická spravodajska agentúra ideia vyhlásili Hajdarova za „väzna mesiaca marec“ a vyzvali na jeho podporu. Podľa údajov IGFM Uzbekistan zakázal všetky neregistrované kresťanské aktivity a porušuje tým uzavreté dohody o ľudských právach. Organizácia hodnotí tento prípad ako kampaň voči veriacim, ktorí chcú praktizovať svoje právo na náboženskú slobodu bez štátnej kontroly. V Uzbekistane je zatkutý aj ďalší kresťan. Letničný pastor Dmitry Šestakov bol v marci 2007 odsúdený za svoje náboženské aktivity na štyri roky väzenia. Z 27,7 milióna obyvateľov Uzbekistanu je 84 percent moslimov, 15 percent bez vyznania a asi jedno percento kresťanov.

(em idea)

Irán: Počet tajných kresťanov rastie

Navzdory nátlaku na kresťanov medzi moslimami rastie záujem o kresťanstvo. Iba v Teheráne, hlavnom meste Iránu, ich žije okolo 100 000 – povedala to kresťanská pastorka Mahím Musapúr v rozhovore pre Medzinárodnú spoločnosť pre ľudské práva v Bonne. „Iránska vláda chce kresťanstvo zničiť, ale čím väčší je nátlak, tým viac ľudí pocituje skúsenosť viery,“ povedala Musapúr. Obrátených moslimov zatýkajú a mučia a niektorí zmizli bez stopy.

(Rádio 7, pk)

Stretnutie dvoch doktorov teológie

Na pozvanie fondu *Duchovná diplomacia* navštívil USA predstaviteľ *Biblického spoločenstva Ukrajiny*, bývalý vrcholný predstaviteľ Európskej baptistickej federácie a poradca niekolkých ukrajinských prezidentov – ThDr. Grigorij Komendant. Je jed-

ným z mála predstaviteľov slovanských národov, ktorí boli v minulosti zvolení za predsedu EBF, združujúcej 52 krajín Európy. Rovnako je známe, že Baptistický zväz Ukrajiny je jedným z najväčších v Európe. Komendant sa 24. februára 2010 stretol s velkým kazateľom a dlhoročným evanjelistom Dr. Billym Grahamom. Billy Graham v poslednom období nikoho neprijíma, ale tento raz urobil výnimku. Laureát Templetonovej ceny a priateľ viacerých amerických presidentov sa v tomto roku dožíva 92 rokov života. Počas svojho života kázał v 185 krajinách, približne pre 253 miliónov ľudí. Najväčší kazateľ všetkých čias prijal doktora Komendanta vo svojom dome v Asheville. Hostia a domáceho pána spája dlhodobé priateľstvo. Komendant pomáhal Billymu Grahamovi pripravovať evanjelizačné taženia v bývalom ZSSR, ale aj v súčasnom Rusku a na Ukrajine. Pri stretnutí boli prítomní aj zať a vnuk Komendanta. Dr. Billy Graham poprial národu Ruska a Ukrajiny, „...aby klíčmi darovanými z neba približovali Toho, ktorý dáva slobodu a šťastie, Ježiša Krista“. Dr. Komendant sa veľkého kazateľa pýtal, čo považuje v súčasnom živote za najdôležitejšie. Billy Graham odpovedal: „Modlitbu, Bibliu a rodinu.“

(Rádio 7, pk)

Žatva na Haiti

Podľa správ, ktoré prichádzajú z ľahko skúšaného ostrovného štátu Haiti od rôznych pastorov z Misijného bratstva baptistov na Haiti, „je krajina pripravená na duchovnú žatvu“. Potvrdil to aj riaditeľ Floridskej baptistickej konvencie Craig Culbreth, ktorý bol od 16. do 22. februára 2010 v druhom najväčšom meste Cap Haitien a videl, ako tisíce ľudí hladajú Boha a prosia Ho o to, aby ich ochránil pred tým, čo sa stalo v Port-au-Prince. „Pre mňa to bolo potvrdenie novozákoného vyjadrenia, že Duch Svätý prináša nový život. Nikdy predtým som nič podobné nezažil.“ Od zemetrasenia pastori Misijného bratstva distribuovali pre približne 500 000 Haitianov 51 ton ryže, nielen v hlavnom meste, ale aj v oblastiach, kam sa uchýlili utečenci. Celkovú situáciu misionári prirovnali k nešťastiu pri napadnutí Dvojčiek v New Yorku. Aj vtedy začalo množstvo ľudí navštevovať bohoslužby. Z Haiti sa dozvedáme, že od zemetrasenia viac ako 40 000 ľudí vyznalo svoju vieru v Ježiša Krista. Floridská baptistická konvencia zabezpečila pre pastorov Biblie a ozvučovacie zariadenia v hodnote 53 000 dolárov.

(Rádio 7, pk)

Objednávky knihy na:

Kancelář Výkonného výboru BJB,
Na Topolce 14, 140 00 Praha 4
tel: +420 241 434 256
fax: +420 241 430 855
e-mail: info@baptist.cz
nebo czechbaptist@iol.cz
Bankovní spojení: VV BJB
63112309/0800, v.s 379 080

Křesťanská turistická agentura Mesites

již dvanáctý rok nabízí ubytování
v apartmánech u moře v Chorvatsku za skvělé ceny!
www.mesites.cz

- seznamka pro křesťany
- pobyt pro nezadané

V seznamce je přihlášeno přes 2000 lidí z ČR a Slovenska. Pro zaslání bližších informací /přihlášky:
Noemi, Na Mušce 1124,
534 01 Holice, ČR
Tel./SMS: +420 777222877
Email: info@noemka.com
www.noemka.com

Poznáváte některého ze seminaristů?

Evangelikální teologický seminář

Vyšší odborná škola teologická a sociální

Akreditované studijní obory – denní i dálkové:

- teologická a pastorační činnost (61-41-N/01)
- jedinečný program pastorace
- ucelený systém odborných praxí v církvi
- nový internetový portál www.etspraha.cz
- termín odeslání přihlášky: 31. května 2010

osobní růst – rodinné prostředí – vědomosti i dovednosti – služba církvi – péče i náročnost

Pohľad na tohtoročnú sesterskú konferenciu

„Hľadajte najprv kráľovstvo Božie a jeho spravodlivosť a všetko toto vám bude pridané“
(Mt 6, 33).

Tieto slová Pána Ježiša z Kázne na vrchu boli mottom tohtoročnej konferencie OS BJB v ČR a SR. Tristopäťdesiat účastníčok, z toho asi desiatku mužov privítali a hostili sestry a bratia v Bratislave v dňoch 30.4 – 2.5.2010.

Témou konferencie bolo prosté slovo Rodina, ktoré sa rozvinulo do troch referátov s názvom **Božia vôľa pre manželstvo a rodinu, Rozdielnosť vnímania muža a ženy a Žena podľa Božieho srdca**.

V sobotu odpoludnia si mohli účastníčky vybrať zo šiestich seminárov práve ten, ktorý ich tematicky najviac zaujal.

Sestry z výboru pripravili zaujímavé seminárové témy:

Ako prežiť s tinedžermi a nezblázníť sa; nevera; žijem s alkoholikom; antikoncepcia; príprava na manželstvo; zostarli sme spolu; vdovstvo. Bola to bohatá a zaujímavá ponuka,

o čom svedčila aj účasť na jednotlivých seminároch.

(Krátky pohľad na jednotlivé témy seminárov prinesieme v ďalších čísloch Rozsiveča.)

Na stretnutí nechýbala srdečnosť a úsmevy pri radostných zvítaniach či osobných rozhovoroch. Bolo vidieť väzne prikyvanie hlavami a počuť výbuchy smiechu počas referátov manželských párov Kriškovcov a Valchářovcov či sestry Pinknerovej. Tiekti slzy radosti pri osobných svedectvách o Božích zázrakoch konaných v dnešných časoch a slzy smútku pri oznamoch o ľažko chorých, ktorých môžeme s láskou a účasťou niest na modlitbách pred Božiu tvár.

Srdce sa radovalo pri službe mladých z Bratislavы, ktorí sa prihovorili prítomným v sobotu večer muzikálom Strom, ktorého autorom je brat Slávo Kráľ.

Duchovný obsah konferencie bol umocnený láskavou prípravou, starostlivosťou a službou bratov a sestier z domáceho zboru. Bola radosť vidieť, že do služby sa aktívne zapájali aj mládežníci. Počas týchto konferenčných dní nás sprevádzali príslovečná slovanská pohostinnosť a prejavy lásky našich bratov a sestier z Bratislavы, ktoré umocnili darčekom – CD nosičom, na ktorom si môžeme vypočuť v pohodlí domova úlomky z ich zborovej

práce a aktivít. Ďakujeme! Nech vás nás milostivý a dobrativý Pán požehná!

PE

Konferencia sestier je jedinečné podujatie, kde sa z roka na rok vždy v najlepšom počte stretávajú štyri generácie žien z jednej rodiny. Tak môžu dievčatká a mladé devy prijímať duchovné povzbudenie a ponaučenie od svojich matiek, starých matiek a prastarých matiek.

Môžu sa na príkladoch života, na svädecťach, ktoré na konferencii odznejú, učiť praktickej viere v Pána Ježiša Krista a službe Bohu a ľuďom.

Počas tohtoročného stretnutia som položila sestrám z

piatich zborov štyri otázky, na ktoré mali odpovedať. Možno vás ich odpovede zaujmú.

Chodíš pravidelne na konferenciu OS BJB a prečo?

Lovosice - několik sester: Jezdím pravidelně, ať se konference koná v Čechách alebo na Slovensku. Bývám velice povzbuzena a nejednou i napomenuta.

Vavrišovo - manželský páru: Konferenčné stretnutia sú oázou po každej stránke. S manželom chodíme na každú konferenciu, od kedy sa konajú.

Pri takýchto stretnutiach môžeme pestovať a umocňovať lásku, ktorou nás spája nás Pán. Škoda, že niečo podobné nemajú aj bratia.

Karlovy Vary - několik sester: Na většině konferencí jsme byly přítomné. Vzájemná setkání jsou pro nás

Postrehy účastníčok konferencie OS BJB v Bratislave

povzbuzením. Je tam možnosť sdílení se, co človeka posiluje.

Poprad - niekoľko sestier: Na konferencii chodíme pravidelne. Jeden z dôvodov je, že chceme na základe počutého slova prehľbovať svoj vzťah s Pánom.

Pri sesterských stretnutiach – v diskusných skupinách mám možnosť počuť osobné životné skúsenosti, ktoré mi pomáhajú v mojich každodenných starostlostiach – príklady tiahnu.

Praha - více sester: Na konferenci přijelo z Prahy více sester. Některé z nás jezdíme na setkání pravidelně.

Letošní téma jsou velice zajímavá; je to úžasné společenství lásky; sejít se mi dává hodně pro můj duchovní život; dostávám povzbuzení a přijímám požehnání.

Ktorý seminár si si vybrała a prečo?

Vavrišovo: Kedže sme už niekoľko desiatok rokov manželmi, obaja sme sa zúčastnili seminára Zostarli sme spolu.

Karlovy Vary: Byla jsem na seminári o vdovství, i když nejsem vdova. Proč? Protože v mé okolí žije mnoho sester - vdov. Chci jim být nápomocna, tak jsem chtěla vědět, co sestry-vdovy nejvíce trápí a s čím zápasí. Já jsem byla na semináři o třínedzerech, protože mám děti v takovém věku.

Jsem už třicet let vdvaná, nuž pro mne byl nejjednodušší seminář Zestárlí jsme spolu.

Poprad: Zúčastnili sme sa seminára, ktorý sa nás tématicky najviac týka - Zestárlí sme spolu.

Praha: Protože nás je tady víc, tak jsme se rozdělily do všech seminářů. No nejvíce nás bylo na semináři Zestárlí jsme spolu.

Čo si odnáša domov vo svojej mysli a srdeci?

Lovosice: Odjíždime osvěženy a povzbuzený osobními svědecťimi sester.

Vavrišovo: Odchádzam domov s novými poznatkami a povzbudením. Mám túžbu, aby sa nielen sestry takto stretávali, ale aby sme sa z oboch republík stretávali tak, ako to bolo v bývalom režime.

Karlovy Vary: Odjíždime s požehnaním, poučením, vděčností a mnohými praktickými radami.

Poprad: Počuli sme veľa svedecťiev, ako sa Pán Boh dokázal v živote sestier a ich rodín, veľa dôkazov vypočutých modlitieb. Prijímalí sme živé Božie slovo. Odchádzame s väčšou dôverou, že Pán Boh je mocný, dobrý a veľký.

Praha: Domu odjíždime: s povzbuzením a mnohými zážitky; s predsevzetím probírat problémy a věci s manželem; velikost Boží lásky mě bude provázet v dalších dnech; vím, že všechny problémy mohu říci Bohu; obdivuji sestry, které byly v krizi a nepoddaly se jí - s Boží pomocí zvítězily; dostala jsem mnoho inspirací pro další všední i duchovní život.

Aké sú tvoje osobné postrehy z tohtoročnej konferencie?

Lovosice: Vše bylo velice poučné a inspirativní. Osobní svědecťí sester nás povzbudily k dalším modlitebním zápasům.

Vavrišovo: Odchádzam povzbudená aktuálnym slovom, skúsenosťami s vypočutými modlitbami.

Budem spomínať na spoločenstvo, kde človek pookreje na tele aj na duchu.

Karlovy Vary: Byly jsme spokojeny se vším. Vážíme si nejenom práce, kterou odvedli bratři a sestry při přípravě tohoto setkání, ale i jejich laskavosti a otevřených srdcí.

Poprad: Oslovili nás modlitby sestry Hallerovej. Jej výzva za pokání kvôli Izraelu nám prípadá priam prorocká.

Praha: Naše osobní postrehy? Dobrá organizace a nádherný muzeál; potěšilo mě, že zájem o sejít stále trvá a že bylo tady letos hodně mladých sester; vystoupení manželských páru – je to zvláštní a neobvyklé, jejich humor byl osvěžující; letošní téma bylo výborné, referáty velice aktuální; modlitby ve skupinách úžasné.

Ak čítate tieto riadky, možno si po viete: Nič nové, ale či dotyk Bozej ruky nie je úžasný? O takomto Božom dotyku svedčila na konferenčných zhromaždeniach nejedna sestra či už v osobnom svědecťe v sobotu večer, alebo v diskusií na seminároch.

Pripravila E.P.

Kristova láska

*Láska nikdy neprestane...
(1 Korintánom 13, 8)*

**Zhovieva láska Kristova,
dobrotu vôkol rozsieva,
závisti vody nelieva,
odmieta chválu planú.**

**Pýcha jej cudzou pripadá,
čistoty príklad v žití dá,
úspechy vlastné nehľadá,
prostá je hnevov plamu.**

**Nemyslí na zlé láska tá,
do Cirkvi svätých posíta.
V rúcho je cností odiata,
radosť ju, pravda zdobí.**

**Odmieta cesty nepravé,
útrapy všetky znášať vie.
Ku Božej pocte, oslavé
údery znáša zloby.**

**Vo viere k Bohu stále zrie
navzdory búrkam, desu tiem.
Slávu kým neba neuzrie,
s nádejou hore letí.**

**Skoro zem pútať prestane,
veriaci v cieli zastane.
Láska však večne zostane
objímať Božie deti.**

Ján Kučera

Za fotografie
publikované v tomto čísle pekne dakuje.
Ich autormi sú: R. Bohuslav,
J. Hrivnáková, L. Kešjar, V. Malý, A. Vrana,
www.christianphotos.net,
BigPhoto a archív redakcie.

ZRNKO

Dětská příloha časopisu

Rozsévač
Rozsievač

ročník 8

Ti-Fam – dcéra čarodejníka

Príbeh na pokračovanie

(Podľa materiálov Detskej misie upravila Miriam Kešjarová)

Pán Orestil náhlivo kráčal po chodníku. V rukách pevne zvieral veľký nôž. Vôkol neho zúrila búrka, no on si nič nevšimal. Pozorne sledoval ciel pred sebou - Viktora. Viktor vie sice dobre liezť po skalách, ale ja som lepší, uvažoval Orestil. Mal by som ho dohoníť nedaleko veľkých skál. Každý si bude myslieť, že zomrel počas búrky... Sklonil hlavu a chytil do rúk retáz, symbol čarodejníka, ktorá mu visela na krku. Dúfal, že mu pomôže. Vtom blesk ožiaril oblohu a Orestil zbadal po lavej strane Viktora. Bol už na vrchole hory a stál na okraji útesu. Dobre, pomysiel si Orestil, spadne z útesu a nikto ho už nenájde. Náhle čarodejníkova pravá noha sklzla do hlbokej jamy. Bolestne vykrikol, pretože druhá noha mu neovládateľne preleteala ponad telo. Duchovia boli nahnevaní. Orestil začal kričať z celej sily. Zaburácal hrom a potom nastalo krátke ticho. Šaman kričal znova a znova. Konečne začul odpovedeť. Znovu zakriačal. Ktosi mu prichádzal na pomoc. Bol to Viktor.

„Pomôž mi,“ stenal Orestil v bolestiach. „Chcel, chcel som ísiť k Márii,

lebo voda stále stúpa,“ klamal Orestil. „Išiel som po teba, aby si nám pomohol. Stúpil som do jamy a poranil som si nohu. Pomôž mi dostať sa do tej novej chatrče pri veľkých skalách a budem v poriadku.“

Viktor chytil Orestila za ruku, položil si ju okolo ramien a pomaly ho postavil na nohy. „Robím to v mene Pána Ježiša Krista,“ povedal.

„Orestil,“ oslovil Viktor čarodejníka, keď ho vliekol cez rozbahnennú cestu, údoliu naozaj hrozí veľké nebezpečenstvo. Vrchol hory sa môže kedykolvek zrútiť. Tvoj dom zasype hlina a kamene. Takmer všetci už odišli do bezpečia, ale pani Orestilová a Ti-Fam sú stále v nebezpečenstve! Dovoľ mi, aby som išiel za nimi a priviedol ich sem.“

„Nie! Hora nespadne na Orestilov dom. Prosil som duchov voodoo. Hnevajú sa, a preto dopustili túto búrku. Je to trest za to, že moja žena sa od nich odvrátila, ale nedopustia, aby ju hora zabila.“ V tej chvíli zaznel z diaľky mohutný rachot. Nebol to hrom, pretože zvuk stále silnel. Hora padá! Orestil zúfalo zakriačal: „Moja žena a malá Ti-Fam! Musíme ísiť! Musíme im pomôcť!“ Rachot padajúcich skál neustával. Po nekonečne dlhom čase strašidelný hluk utichol. Skaly a hlušina hliny naplnili údolie.

„Ponáhľajme sa!“ volal Viktor. „Tvoj dom bol na útese. Možno sú pani Orestilová a Ti-Fam ešte nažive...“ Orestil zastenal od bolesti. Opred sa o Viktora a snažil sa rýchlo kráčať vpred.

Ked' prišli na miesto, kde ešte pred chvíľou stála Orestilova chatrč, zbadali len hromadu skál a hliny. Orestil padol s bolestou na kolená a začal hrabáť. Zrazu prestal a zostal nehybne ležať. Pod kameňmi zbadal bezvládne telo svojej ženy. „Moja žena je mŕtva,“ zastenal pomaly. „Duchovia ju neochránili.“

Ti-Fam zalapala po vzduchu, keď sa jej do úst dostal mokrý, hrubý piesok. Márne sa pokúšala zdvihnuť ruky a odkopať sa nohami. Zdalo sa, že ju tony zeme tlačia stále nižšie. No nevzdávala sa a tisla ruku smerom nahor, až sa jej konečne podarilo prestrčiť ju von. Začula otcov hlas.

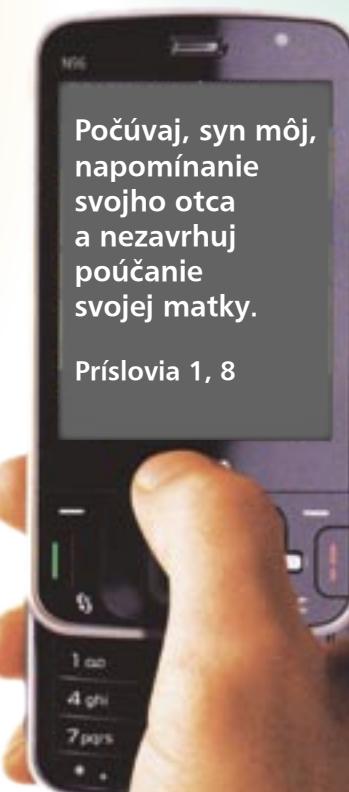

„Ti-Fam je živá! Rýchlo, pomôž mi ju dostať von!“

„Ocko, ach, ocko, som celá doráňaná,“ plakalo vystrašené dievča. „Chcem mamu. Kde je?“ pýtala sa Ti-Fam, keď ju konečne vyhrabali spod hliny. Orestil zúfalo zaplakal: „Mama je mŕtva. Ty a tvoja sestra Rosa ste všetko, čo mi zostało...“

Čo bude teraz s Ti-Fam? Prežije tažké zranenia, ktoré utrpela pri zošuve pôdy? Kto jej pomôže?

Odpovede na tieto otázky sa dozviete už v ďalšom čísle Zrnka.

SMS
pro Tebe
a Tvou
modlitbu
v tomto
měsíci

Počúvaj, syn môj,
napomínanie
svojho otca
a nezavrhuj
poučanie
svojej matky.

Príslavia 1, 8

Velké osobnosti

John Newton

- OBCHODNÍK S OTROKMI, KTORÝ NAPÍSAL SLÁVNU PIESEŇ...

Slyšel/a jsi už někdy píseň s názvem „Tvá vzácná milost“ (Amazing Grace)? Tuto píseň napsal John Newton z Anglie. Jeho otec byl lodním kapitánem. Když měl John 6 roků, umřela mu matka a otec se znova oženil. Rodiče poslali mladého Johna do námořnické školy, kde se dostal do velmi zlé společnosti. Později o tomto období řekl: „Takřka jsem zapomněl na všechno dobré, co mě naučila moje laskavá matka.“ Jako jedenáctiletý se stal námořníkem na lodi svého otce. Tvrď pracoval a jídlo, které dostával, bylo mizerné. Za dobu pěti let John na lodi obeplul spolu se svým otcem mnohé oceány a moře. Jeho otec opustil loď, když měl John 17 let. John začal pracovat na jiné lodi. Ve stejném roce se zamiloval do čtrnáctileté dívky, která se jmenovala Polly. Její rodina byla velmi milá, a John si je všechny zamiloval. Jednou se u nich zdržel tak dlouho, že zmeškal svoji loď, která odjízděla na obchodní výpravu do západní Indie. Vždy, když se jeho loď vrátila do Anglie, našel si John čas na to, aby navštívil Polly. Po skončení návštěvy se však musel hlásit opět na své lodi. Velmi často se mu stávalo, že přicházel až na poslední chvíli. To mu působilo velké problémy a nejednou ho kapitán dokonce uhodil. John musel často vykonávat ty nejtěžší a nejnepříjemnější práce. Drhl palubu, svinoval těžká lana, vstával dříve než ostatní námořníci a dával

pozor, aby loď nenarazila do skály.

John nevěřil v Pána Boha a vysmíval se věřícím lidem. Nejednou dělal velmi zlé věci a ostatní členové posádky byli šokováni jeho chováním. Po několika letech John získal vlastní loď a začal se plavit mezi Afrikou a Amerikou. Obchodoval s otroky. Tyto chudobné, ubohé lidi převáželi v podpalubí lodi jako dobytek. Neměli dostatek potravy ani vody. Zacházeli s nimi tak krutě, že mno-

lany k zábradlí lodi. Pán Bůh jim však pomohl a po mnoha těžkých dnech se dostali do přístavu. John si začal uvědomovat, že to byl právě velký a všemohoucí Bůh, který je zachránil před ztrskotáním. Vzpomněl si na to, co ho učila jeho matka, a z celého srdce prosil Boha o odpusťení svých hříchů. Pán Bůh vyslyšel jeho modlitbu, odpustil mu a přijal ho do své nebeské rodiny.

Pán Bůh Johna měnil krok za krokem. Po několika letech John odešel od námořnictva a vrátil se zpět do Anglie.

Za svůj předešlý způsob života se velmi styděl. Přál si, aby lidé poznali Pána Boha a jeho lásku. Proto se John stal kazatelem a skladatelem duchovních písní.

Dodnes se zpívají mnohé písničky, které John napsal. Nejznámější z nich je právě **Tvá vzácná milost** (Amazing Grace).

Skus si tuto slavnou píseň zahrát!
Znás ji?

The musical score for "Amazing Grace! How Sweet the Sound" is arranged for voice and piano. The title is at the top, followed by the author's note: "John Newton, 1725-1807, wrote". The key signature is G major, and the time signature is common time. The score consists of two staves: a treble clef staff for the vocal line and a bass clef staff for the piano accompaniment. The lyrics are provided in both English and Czech. The English lyrics are:

1. A - ma - xing grace! How sweet the sound That saved a wretch like me!
2. Twas grace that taught my heart to fear, And grace my fears re - lieved;
3. Through man - y dan - ges, trials, and sores I have al - ready come;
4. The Lord has prom - ised good to me; His word my hope se - cures;

The Czech lyrics are:

I once was lost, but now am found, Was blind, but now I see.
How pre - cious did that grace ap - pear The hour I first be - lieved!
"Tis grace has brought me safe thus far, And grace will lead me home.
He will my shield and por - tion be As long as life en - dures. A-men.

zí z nich plavbu nepřežili. John celý obchod organizoval.

Během jedné plavby se jeho loď dostala do ohromné bouře. Vlny nařážely na trup lodi. Mnohá zvířata, která byla na palubě, voda smetla do moře. Posádka se chránila před utopením tak, že muži se přivazovali

DEŇ MATIEK

Mamička

Kristína Kešjarová (12 rokov)

Kto ma dáva večer spat?
Kto sa ide so mnou hrať?
Kto mi znova pomôže?
Kto ma ľahá z kaluže?
Je to moja mamička,
dám jej pusu na líčka.

Tato

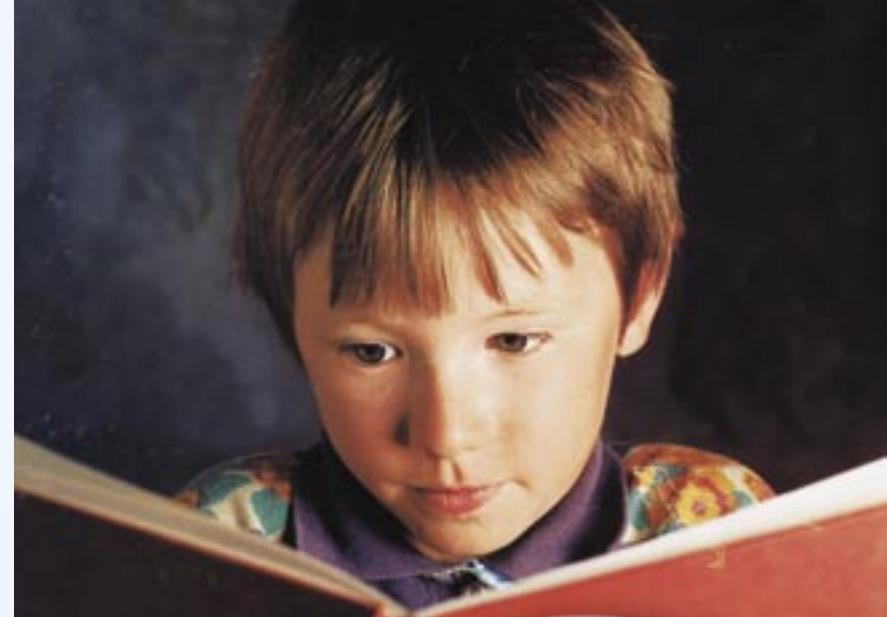
Kristína Kešjarová

Tato, ty si moje zlato!
Čo ti môžem ja dať za to?
Poviem iba: „Tatíčko!“
a dám ti pusu na líčko.

ÚKOLY

Osmisměrka

Obrázky pro vás nakreslila Katka Lučanová.
Po vyškrtnání všech napsaných slov
a slov, které najdeš na obrázcích,
ti zbudou písmena, která tvoří dvě slova
– název místa, kde se Ježíš modlil.

K	O	S	T	K	A	B	O	K	O
G	O	E	U	T	A	S	O	E	H
K	L	O	K	A	N	N	R	T	R
M	T	A	A	N	O	S	K	A	A
S	L	U	N	C	E	N	T	Y	D
A	Z	R	A	T	H	R	R	R	A
L	O	P	A	T	A	Y	A	O	S
K	A	K	D	K	A	K	L	H	O
P	C	J	E	Š	T	Ě	R	K	A

Návod k obrázkům - OHRADA, KLAS, HORY, CENTY, KOS
Hledej slova: TUKAN, PC, TRN, NOC, OSA, ER, JEŠTĚRKA

**Aký bol Pán Ježiš v detstve?
Prezradí ti to jedna z Katkiných
ovečiek!**

OMAĽOVANKA

Ako si udržať priateľstvo?

Trinástročný Jurko sa prechádzal so svojou mamou po morskom brehu.

Zrazu sa spýtal: „Mama, ako si môžem udržať priatela, keď som si ho už raz našiel?“ Mama sa zamyslela, potom sa zohľala, nabraľa si do rúk piesok a vystretoé dlane obrátila smerom hore. Potom jednu ruku pevne zovrela v päť a piesok sa jej začal sypať pomedzi prsty. Čím viac päť zvierala, tým viac piesku sa jej sypalo z ruky.

Druhú ruku mala otvorenú a všetok piesok v nej ostal. Jurko sa s údivom prizeral a po chvíli zvolal: „Už rozumiem!“

Pravého priateľa si neudržíš násilím. Čím viac ho budeš obmedzovať, tým viac sa ti bude vzdialovať, až ho napokon úplne stratíš. Šťastný v priateľstve môžeš byť len vtedy, keď nebudeš žiť iba pre seba, ale budeš hľadať to, čo je dobré aj pre svojho priateľa.

**Nezabúdaj
na pravidelné čítanie
Biblie!**

